CALVINIST-CONTACT

CHATHAM, ONTARIO, APRIL 1, 1952
3RD YEAR OF PUBLICATION NO. 37

IN DIT NUMMER:

- Regeringsleningen voor immigranten
- Inkomstenbelasting in Canada
- Wat krijg ik voor m'n guldens?

HOLLAND-CANADIAN MAGAZINE IN CANADA

DE LENTE STAAT VOOR DE DEUR!

Ja, het is weer zover. De winter is voorbij, de lente staat voor de deur. Maart mocht dan zijn staart al danig roeren, April nog winterse dagen brengen, aan alles is te zien, dat het voorjaar op weg is. Het gras begint uit te lopen, de vogels laten zich weer horen en de sneeuwklokjes en crocusjes bloeien al weer. Onze vriend op de foto was zo blij met de eerste voorboden van de lente dat hij, gewapend met een vergrootglas zich op de natte grond neerboog om de eerste crocusjes goed te bewonderen.

BOERDERIJEN:

Vanaf 1 April heb ik te koop:

150 acres boerderij waarvan 70 acres goed ploegbare leemgrond, gelegen 1½ mijl van geplaveide weg. Boerderij jaren leeg gestaan. Afrastering zeer verwaarloosd. Huis zeer goed dak. Van buiten onooglijk. Enkele ramen er uit. Vloeren en binnenwanden goed. 7 kamers totaal. Kelder onder huis. Grote barn, prima dak en goede gebinten. Stenen fundering maar op een plaats verzonken. Grote stal, onder barn. Biedt ruimte voor bijna 50 stuks vee. Vloer in stal leemgrond. Koopje voor iemand die ook wel wat wil opknappen. Vraagprijs $3500.—. Down $400.—. Hypotheek slechts 3% rente. Rest af te betalen minimaal $300.— per jaar. Ligt slechts 16 mijl van Brockville

Groot veebedrijf aan de rand van het dorp. Met Protestantse zowel als Katholieke kerk. Gelegen aan hoofdweg 29. Groot 300 acres, waarvan 150 ploegbaar. Weinig bos. 20 acres moeras. Rest veel steenhoudend weiland. Weiland prima geschikt voor vetweiders zowel als melkvee. Huis hout, aan buitenkant imitatiesteen. Metalen dak. 8 kamers, kelder, centrale verwarming, electrisch. Huidige eigenaar 55 stuks vee. Betonnen vloer in stal. Electrisch. Daken op alle gebouwen in zeer goede toestand. Binten van bijgebouwen ook goed. Goede productieve grond. Op bedrijf thans tractor en tractorwerktuigen. Eigenaar stelt als eis: minstens een volwassen zoon in kopers gezin. Vraagprijs zonder vee en werktuigen $14.000.—. Eigenaar bereid hypotheek te geven op leegstaande bedrijf van ongeveer $10.000.—. Iemand die $7000.— tot $8000.— heeft zal waarschijnlijk in staat zijn bedrijf met vee en werktuigen te kopen tegen nader overeen te komen prijs.

Veebedrijf: Groot 190 acres waarvan ongeveer 115 ploegbaar. Gelegen 1 mijl van Highway 2. Binnen 15 mijl van Brockville. Zeer groot huis. Eelectrisch, baksteen. Grond kleileem met gravelstenen hier en daar. Vrij vlak land. Zeer goede stal. Barn ook behoorlijk goed. Ruimte voor ongeveer 40 stuks vee op stal. Goede watervoorziening. Vraagprijs leegstaand bedrijf $12000.—, $2500.— down. Eigenaar vermoedelijk te bewegen met vee en tractor-werktuigen te verkopen tegen nader overeen te komen prijs op een downpayment van ongeveer $5000.— tot $6000.—.

Wegens ziekte van eigenaar te koop 100 acres boerderij waarvan ruim de helft ploegbaar. 7 stuks melkvee, 6 stuks jong-vee. Zeer goed huis. Vrij goede stal en barn. Goede grond, aan meer gelegen. Binnen 20 mijl van Brockville. Paardenwerktuigen. Vraagprijs $9500.—, Down $2000.—, of misschien nog iets minder.

Textielzaak: In bloeiend dorp. Gespecialiseerd in kinderkleding. Grote winkel met apartement bestaande uit: keuken, woonkamer, badkamer en drie slaapkamers. Veel pakhuisruimte. Centrale verwarming, electrisch. Huur van zaak en apartement samen $35.— per maand. Overname met uitstalkasten en andere vaste inventaris $2500.—. Eigenaar stelt als voorwaarde dat voorraad aan textielgoederen wordt overgenomen tegen factuurprijs. Hierdoor komt totaal prijs op ongeveer $8000.—. Eigenaar verkoopt liefst contant maar wel te overwegen om hypotheek van ongeveer $4000.— te nemen.

Voor verdere inlichtingen over deze te koop zijnde boerderijen en andere boerderijen en winkels gelieve U zich in verbinding te stellen met:

PIETER C. D. TOXOPEUS, Be-edigd Makelaar
Frankville, Ontario, Telefoon: Toledo 9 ring 23

CALVINIST-CONTACT

Holland-Canadian Magazine in Canada

Issued every 1st and 15th of the month. Published under auspices of the Chr. Ref. Immigration Societies in Canada.

Managing Editor: **John Vander Vliet,** 304 Dundas St. W., Trenton, Ontario

---

Contents: All matters for publication (except advertising) should be sent to the office of the Managing Editor.

Immigration societies, groups and churches in Alberta are requested to send matters of interest for publication to our representative, J. de Jager, P.O. Taber, Alberta.

Business Manager: **John Vellinga,** Box 234, Chatham, Ont.

Subscriptions and advertising: Send all subscriptions, renewals and advertising to the office of the Business Manager, Box 234, Chatham, Ont. Subscriptions $3.— a year in advance.

Printers: **The Mercury Press,** Chatham, Ont.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

GEVRAAGD

Voor de in September te openen Christelijke School in Hamilton, Ont. een

HOOFD
en
ONDERWIJZER(ES)

Sollicitaties worden gaarne ingewacht door het bestuur aan het onderstaande adres, waar tevens inlichtingen te bekomen zijn.

25 BELAND AVE., S.
HAMILTON, ONT.

Jack Russell Agency
103 Darling St. — Brantford
Phone 2 - 5677
Agentschap voor alle soorten Verzekering

De grote sensatie van het voorjaar is:

HET NIEUWE VOORLEESBOEK, Van W. G. Van de Hulst.

Even mooi als „Het grote voorleesboek". Boeiend door verteltrant.
Kostbaar door de illustraties. Een boek vol zonneschijn. Het geschenk bij uitnemendheid voor moeder en haar kleuters.
Franco verzending door geheel Canada en Nederland voor slechts $4.00 bij Bookseller

JOHN VANDER SCHUIT
BOX 152, BROCKVILLE, ONTARIO

ZEND EEN DUIDELIJKE COPIE van het drukwerk dat u nodig hebt naar

THE MERCURY PRESS
124 Queen Street — **Chatham, Ontario**

Alle handels-drukwerk, Programma's, Familie-drukwerk, enz. enz.

Geen koffiedistributie meer

in Nederland, wel schaarste en alleen een kwaliteit door de regering beschikbaar gesteld.
De kwaliteit van de geschenken-pakketten is aanmerkelijk beter, dus nog steeds welkom bij uw vrienden in het oude vaderland.
De fa. Niemeijer te Groningen zendt franco door geheel Nederland

Pakket no 1 a	2 kg 1ste soort	$ 5.30
Pakket no 2 a	5 kg 1ste soort	$12.20
Pakket no 3 a	10 kg 1ste soort	$23.60

SPECIALE AANBIEDING:

Pakket no 1a, a	2 kg	$ 4.65
Pakket no 2a, a	5 kg	$11.10
Pakket no 3a, a	10 kg	$21.30

Zend ons uw opdrachten met money-order, en wij zorgen voor prompte uitvoering.

VAN'S IMPORTING
(E. Vander Velde)
255 Caroline St. S. — Hamilton
Telefoon 8 - 3769

HOLLANDERS

Stelt U veilig in Uw nieuwe vaderland
*
Spaart voor Uw toekomst
*
Beschermt Uw gezin in geval van een plotseling sterfgeval
*
Verzekert U tegen verlies van inkomsten tengevolge van ziekte of ongeval, alsmede tegen hoge doktersen ziekenhuisrekeningen
*
Sluit een solide autoverzekering
*
Zoekt contact met

BOB JACKSON
7 Princess Street — Trenton, Ont.
Telefoon 4775

INSTITUUT VOOR IMMIGRANTEN

Wij zenden u voor weinig geld schriftelijke lessen.

1 Beginselen Engelse taal met uitspraak
2 Kerktaal. Ook uitspraak. Iets voor U.

Vraagt inlichtingen en proeflessen

DUTCH INSTITUTE

R. 2, Box 103, Willard, Ohio, U.S.A.

Editorial

door John Vander Vliet

Doelbewuste Immigratie politiek

De huidige toestand op de arbeidsmarkt in Canada heeft sommige bladen er toe gebracht om de politiek van de regering inzake immigratie aan ernstige critiek te onderwerpen. Men zegt in min of meer duidelijke bewoordingen dat het onverantwoordelijk is om zelfs gedurende wintermaanden nog maar geregeld arbeidskrachten te blijven aanvoeren uit het buitenland, terwijl onze mensen, voornamelijk in de grote fabriekscentra, tevergeefs bij de arbeidsbureaux aankloppen om werk.

In sommige steden valt ook de plaatselijke overheid de pers bij en eist, dat de regering van het land haar voorlopig niet zal lastig vallen met deze ongewenste gasten of, indien zij dat wel doet, zij ook het nodige bijdrage in de kosten daaraan verbonden.

Ook in de kringen van de vakorganisatie hoorde men gedurende de wintermaanden stemmen opgaan tegen het Canadese immigratie program. Er is ons zelfs een geval bekend, dat een grote maatschappij in het Noordwesten van Ontario op zekere dag al haar buitenlands personeel ontsloeg, zodat deze plaats konden maken voor Canadezen.

Voor wie slechts oppervlakkig de tegenwoordige toestanden waarneemt moge het schijnen, dat de thans gehoorde klachten en critiek op het immigratie systeem alleszins redelijk zijn en dat men regelingen had behoren te treffen om een toename van het aantal werklozen door middel van aanvoer van arbeiders uit het buitenland onmogelijk te maken. Doch oppervlakkige oordeelaars zijn slechte raadgevers, omdat zij slechts aanzien wat voor ogen is en de diepere beweegredenen die aan het huidige program ten grondslag liggen, niet kennen of niet begeren te onderzoeken.

Het is daarom verblijdend en moedgevend, dat de hogere leiding van het ministerie van immigratie ofschoon zij vermoedelijk veel onaangename critiek op haar beleid zal hebben te verwerken waarvan het publiek geen weet heeft, toch in een vaste koers blijft sturen en de overkomst uit Europa van geselecteerde en gewenste arbeidskrachten blijft mogelijk maken. De tegenwoordige slapte in verschillende bedrijven, die naar wij geloven, van tijdelijke aard is, werd allerminst veroorzaakt door de komst van immigranten. Integendeel brengen deze hun eigen behoeften mee, waarin noodzakelijkerwijs door onze industrie-en moet worden voorzien en waarbij zij slechts kunnen welvaren, temeer omdat de meeste nieuwe Canadezen de goede gewoonte hebben om met contant geld te betalen voor wat zij kopen. De diepere oorzaak van werkeloosheid moet heden gezocht worden in een andere richting zoals bijvoorbeeld tekort aan grondstoffen, de weigering van fabrikanten om voor lagere winstmarge te werken, de oorlogsvrees van vorig jaar waardoor kleinhandelaars zich lieten verleiden meer te kopen dan zij nodig hadden. De koopkracht van het publiek is blijkbaar niet verminderd.

Bovendien moet niet vergeten worden dat een grote organisatie, zoals het ministerie van immigratie, zal zij blijk geven van een grondig inzicht te hebben in de noden van Canada, lang vooruit plannen moet beramen en maatregelen moet treffen om het juiste aantal werkers gereed te hebben op de juiste tijd. Zij kan zich moeilijk uit de goede koers laten dringen door tijdelijke en plaatselijke ongunstige omstandigheden. Zolang zij met ernst het goede zoekt voor het land mag zij zich niet laten be-invloeden door een sensationele pers en door een publiek dat vandaag de algemene stopzetting van immigratie verlangt en in April het departement verwijt, dat zij niet voorzien heeft in het tekort aan arbeidskrachten. Zij moet door goed gerucht en kwaad gerucht het grote doel voor ogen houden namelijk de geleidelijke opname in het economische systeem van het land van zulke personen uit het buitenland, die voor de ontwikkeling op allerlei gebied noodzakelijk worden geacht.

Het is ons een reden tot blijdschap dat de Canadese regering met ernst en vastberadenheid dit doel nastreeft.

* *
*

Tijdelijke Huisvesting

De toestemming van de Canadese regering om niet alleen boeren, maar ook vaklieden toe te laten als immigranten is indertijd zowel in Holland als aan deze zijde van de Oceaan met grote voldoening ontvangen. Het is dan ook te hopen dat vanaf Maart tot September velen een plaats kunnen vinden in de bedrijven van dit grote land, voor wie in Nederland geen uitzicht meer bestaat op een toekomst die voor hen zelf en voor hun kinderen redelijke waarborgen biedt. Deze nieuwe taak om hen zodanig te plaatsen, dat hun kennis en ervaring zoveel mogelijk tot hun recht en tot welzijn van dit land zullen komen, is geen gemakkelijke. Zij wordt nog verzwaard door de noodzakelijkheid om tevens voor woongelegenheid te zorgen. De boer-sponsor had vaak een huisje of een deel van zijn woning beschikbaar voor zijn Hollander, maar van de fabrikant en de winkelier en de aannemer die zijn personeel wil aangevuld zien met een vakman-immigrant kan, op enkele uitzonderingen na, niet verwacht worden, dat hij woonruimte over heeft.

Nu zou dit geen groot bezwaar zijn als het gemakkelijk was om huizen of kamers te huren in de plaatsen waar de industrie-en zijn. Dit is echter niet het geval. De hoge lonen en korte arbeidstijden hebben duizenden doen besluiten het platteland vaarwel te zeggen en naar de steden te verhuizen. Grote industrie-en verrijzen in plaatsen, die reeds ruim bedeeld waren met velerlei soorten fabrieken en dragen het hunne bij om de opeenhoping van mensen en het tekort aan woningen te vergroten.

Onze organisatie zag zich daarom voor de keus gelaatst om van deze vaklieden alleen de vrijgezellen en de heel kleine gezinnen te aanvaarden omdat deze zichzelf kunnen redden of woningruimte beschikbaar te stellen. Zij besloot tot het laatste en wel in plaatsen die het natuurlijk centrum van een streek zijn en vanwaar men vrij gemakkelijk de verschillende fabrieken en werkplaatsen kan bereiken. De woongelegenheid, die verschaft wordt bestaat dan uit een groot huis of een leegstaande inrichting, waar gemakkelijk een aantal gezinnen kunnen worden ondergebracht.

Hoewel wij in het algemeen niet hebben te klagen over het gemis aan saamhorigheidsgevoel, toch kan men zich indenken, dat een groep ver verwijderd van een centrum er betrekkelijk weinig voor gevoelt om boven de lopende kosten ook nog gelden beschikbaar te stellen voor andere plaatsen. Vandaar dan ook dat in sommige plaatsen ijverige en vooruitziende bestuursleden de hoofden bij elkaar gaan steken en plannen beramen om zelf zo'n „huis" te huren of te kopen. Als de verwachting die we hebben van de ondernemingsgeest van onze mensen niet te hoog gespannen is zal het ons dan ook niet verwonderen als in verscheidene plaatsen dergelijke huizen zullen worden geopend.

Over de officiele Hollandse naam is nog geen eenstemmigheid verkregen. Het woord „gasthuizen" herinnert te veel aan de muffe gebouwen waarin vroeger zieken en ouden van dagen werden opgeborgen en het Engelse "Guest-home" is te veel verwant aan het toeristenbedrijf. Voor mij heeft "Immigrant Reception Center" de meest aantrekking, omdat hierin verwerkt zijn de twee gedachten die zo'n inrichting karakteriseren namelijk dat het is een plaats voor immigranten maar tevens, een verblijf waar zij „ontvangen" worden en dus slechts tijdelijk zullen wonen.

Is een Onderlinge Landboouw-Voorlichtingsdienst mogelijk?

Er zijn al veel boerderijen door Nederlandse emigranten gekocht, zonder dat men wist of de grond aan de gestelde eisen voldeed. Grote teleurstellingen ziet men daardoor regelmatig optreden en grote financiele verliezen zijn hieruit voortgekomen. Zoals velen met ons zullen weten, komen er steeds weer vragen te voorschijn als men eenmaal voor zichzelf is begonnen. Van de problemen waarvoor men zich dan ziet geplaatst zijn er vele waarop men tevergeefs tracht de goede oplossing te vinden of dit pas na enkele jaren ontdekt. Bijvoorbeeld grondbewerking (diepte, op welke tijd en hoe), bemesting, rassenkeuze der gewassen, voeding van het vee, hoe zelf zo veel mogelijk het benodigde voer te verbouwen, hoe zich zo snel mogelijk aan te passen bij de zich steeds veranderende economische toestanden.

In Zuid Ontario zijn langzamerhand ons inziens voldoende gevestigde Nederlandse boeren, vermeerderd met het aantal dat binnen enkele jaren dit ook hoopt te zijn, om samen een onderlinge voorlichtingsdienst te organiseren. Een goede landbouwkundige (op het ogenblik bestaat nog de kans dat we hiervoor Ir. J. J. Wiersema kunnen krijgen) zou advies kunnen geven bij aankoop van grond, kunnen zorgen voor eventueel grondonderzoek, zorgen voor schriftelijke voorlichting in een klein eigen orgaan, maar vooral ook de bedrijven bezoeken om allerlei problemen met de eigenaar persoonlijk te bespreken. Gaarne zouden we zien dat er plaatselijke vergaderingen belegd werden, waar een lezing gehouden werd over een actueel landbouwonderwerp.

Daarom vragen wij onze medelezers, indien zij ge-interesseerd zijn in een eigen onderlinge landbouwvoorlichtingsdienst, om dan zo spoedig mogelijk hun mening hieromtrent of een betuiging van instemming te zenden aan Onne Vroom, R.R. 5, Dresden, Ontario, opdat een inzicht verkregen kan worden of u denkt dat de tijd voor dit plan nu rijp is.

De organisatoren:

J. H. Bosman, Drayton
O. Vroom, Dresden
C. Feijen, Fletcher
R. Feddema, Strathroy
H. Vander Veen, Chatham

FOR BOYS AND GIRLS

Mother

Dear boys and girls:

This time I want to let a friend of children talk to you. I have never met this man, but you can tell by the way he writes that he is a friend of boys and girls, and wants boys and girls to grow up in the right way. The following stories are from a small book of stories for children printed quite a few years ago, and written by H. P. Long. The title of the book is "Feed my Lambs".

PRUNING THE VINES

Terry and Anabel stood looking at old John a long time. "What are you cutting down our grapevine for?" Anabel asked by and by. "We won't have any nice grapes to eat, John."

"I'm not cutting it down, child", said old John. "I'm just pruning it. That makes it better. You'll have fine grapes next fall."

"What is pruning?" asked Terry.

"Why, just cutting out the old, dry branches so that the young, new ones will have room to grow."

"Does it hurt the vines?"

"No, not really," said John.

Then John smiled down at the two eager little faces looking up at him. "I expect", he said, "that you little people are some thing like my grapevine. You have lots of naughty little ways that father and mother have to cut off, just as I do these branches, so that you will grow fine and good. You don't like it perhaps, but it's good for you."

Snip, snip, went the pruning shears, and the children ran away to play, but they didn't forget what old John had said.

ALL FOR THE BEST

One night, on the wild Newfoundland coast, a fierce storm arose before the fishing fleet could make the harbor. Wives and children strained their tear-dimmed eyes, hoping to see through the darkness and tempest the coming sails. About midnight it was discovered that the cottage of one of the fishermen was on fire, and notwithstanding all their efforts it was totally destroyed. When morning dawned the fleet was found safely anchored in the bay. As the wife went to greet her husband with the tiding of their loss, he said, "Wife, I thank God for the burning of the house, for it was by its light that the fleet was able to make port; but for the fire, we had all perished".

"We know that all things work together for good to them that love God, who are called according to His purpose."

* * *

The following Bible passages contain names of boys and girls. See if you can find your own name. Then see how many of your friends' names you can find.

GIRLS' NAMES

Matt. 1:5; II Timothy 1:5; Luke 10:38; Acts 19:24; Romans 9:10; Genesis 35:16; Job 17:15; Acts 12:12; Esther 2:7; Acts 9:36; Genesis 17:15; Numbers 20:1; Acts 18:26; Romans 16:15; Song of Sol. 2:16; Judges 4:4; Song of Sol. 2:1; Luke 1:5; Ruth 1:2; Genesis 26:34; Acts 16:14; Luke 8:3; Genesis 4:19.

BOYS' NAMES

Acts 12:2; II Timothy 4:11; John 11:16; Genesis 41:39; Daniel 6:4; Mark 2:14; Genesis 4:25; Matt. 4:21; Mark 15:21; Acts 11:7; 1 Sam. 19:18; 16:3; John 1:45; 1 Sam. 8:2; Acts 6:8; John 1:43; Acts 18:5; Matt. 4:18; Gal. 2:3; Mk. 6:3.

Contributed by a friend

Calvinist Conference, Hamilton, Ontario

The third annual Calvinist Conference will be held, the Lord willing, in Hamilton, Ontario. This is a joint venture of Presbyterian and Christian Reformed brethren.

The place is St. Enoch's Presbytarian Church, at Main Street and London, Hamilton.

The time is Wednesday and Thursday, April 2 and 3.

Two able and prominent speakers have promised to address us.

Dr. Cornelius Van Til, professor of apologetics at Westminster Seminary, and at present visiting professor at Calvin Seminary, will be the speaker on April 2, afternoon and evening.

Ds. G. C. Berkhouwer, of the Free University of Amsterdam, will address us on April 3, morning and afternoon.

Everyone is cordially invited. If possible, attend this rally of those who love the Calvinist faith.

THE COMMITTEE

Werken via eigen Organisatie

Hieronder volgt een lijst met de namen en adressen van de verschillende „full-time" field-agenten die in dienst staan van het Synodale Immigratie Comite der Chr. Ref. Church. Wendt U tot hen wanneer U een aanvraag wilt maken voor familieleden, of wanneer u mogelijke werkgevers weet voor nieuwe gezinnen. Deze personen zijn te alle tijde volledig op de hoogte met de laatste regelingen betreffende immigratie; vraag daarom hun hulp betreffende immigratiezaken. Laten wij alle emigratie-zaken behandelen via onze organisatie en fieldagenten.

FIELD-AGENTEN ONZER ORGANISATIE

British Columbia:
Mr. A. de Jong,1714 Nanaimo Street, Nw. Westminster, B.C., Phone N.W. 3449

Alberta: Zuid,
Mr. B. Nieboer, Iron Springs, Alta. Phone R 216

Alberta: Noord,
Mr. Herman Wieringa, 7829-111 Ave., Edmonton, Alta., Phone 41537

Manitoba:
Mr. J. de Jong, 245 Jamieson Ave., East Kildonan, Man.

Ontario: Oost,
Mr. L. Vanden Berg, P.O. Box 92, Brockville, Ontario, Phone 2058

Ontario: Zuid-West,
Mr. John Vellinga, P.O. Box 234, Chatham, Ontario, Phone 3695 R

Algemeen Secretaris:
Mr. John Vander Vliet, 304 Dundas Street W., Trenton, Ontario

Wat men voor z'n Nederl. geld kan krijgen

Een Nederlander, die zelfstandig gevestigd is of zich zelfstandig zal gaan vestigen en 2 jaar in Canada verblijf houdt, kan voor maximum f 8000.— aan inventaris uit zijn geblokkeerd guldentegoed in Nederland aankopen. Ook de vrachtkosten tot de plaats van bestemming in Canada kunnen in guldens worden betaald. Indien de toegestane f 8000.— niet volledig wordt besteed voor bedrijfsinventaris, dan kan voor iedere f 1000.— die minder aan bedrijfsinventaris besteed wordt, voor f 190.— aan deviezen opgenomen worden.

Wenst men in het geheel geen bedrijfsinventaris te kopen, dan kan men in aanmerking komen voor de tegenwaarde van f 1520.— d.i. ongeveer $400.— aan deviezen. Heeft men uit Nederland een montagewoning meegebracht of later laten overkomen, dan mag men nog voor f 5000.— aan bedrijfsinventaris over laten komen, ofwel beschikken over een bedrag aan deviezen voor de tegenwaarde van f 950.—. Ook kunnen in speciale gevallen, poot- en plantgoed als bedrijfsinventaris beschouwd worden. Overigens gelden hiervoor dezelfde voorwaarden als boven genoemd.

Landbouwwerktuigen moeten van Nederlands fabrikaat zijn. Inlichtingen over welke landbouwwerktuigen aan deze bepaling voldoen en leverbaar zijn, kan men verkrijgen bij de heer F. F. Leupen, 2020 Elmhurst Ave., Apt. 5, Montreal 28, P.Q., hoofdvertegenwoordiger van de Nederlandse Vereniging van Fabrikanten van Landbouwwerktuigen (N.V.F.L.)

Als bewijsstuk voor zelfstandige vestiging vraagt de Nederlandse Bank N.V. een vestigingsverklaring, afgegeven door de Landbouw- en Emiratie Attache. Aanvragen hiervoor moeten worden ingediend aan het volgende adres:

Netherlands Embassy,
Office of the Agricultural and Emigration Attache,
702 Echo Drive,
Ottawa 1, Ontario

Dezerzijds zal dan een onderzoek naar de zelfstandige vestiging worden ingesteld.

Ter bespoediging kan men eventueel een koopcontract of ander rechtsgeldig bewijsstuk ter inzage opsturen.

Met het „Dept. of National Revenue" is een overeenkomst gesloten, waarbij is bepaald, dat bepaalde goederen die vallen onder de zg. "Settlers' Effects" vrijdom van invoerrechten zullen genieten wanneer zij worden ge-importeerd binnen 3 jaar na aankomst van betrokken emigrant. Een uitzonderingsbepaling is gemaakt voor hen die tussen 10 April 1945 en 11 April 1949 in Canada zijn aangekomen. Voor hen zal de vrijdom van invoerrechten gelden tot 11 April 1952. De volgende artikelen worden gerekend tot de "Settlers' Effects":

Aardappelstoom-installaties, giervaten met sproeier, gierpompen, landbouwwagens, schoppen, zakkenwagens.

Verder zijn onder alle omstandigheden vrij van invoerrechten de volgende artikelen (dit is dus ook het geval wanneer deze artikelen ge-importeerd worden nadat men reeds meer dan 3 jaar in Canada verblijf houdt):

aardappelpootmachines, aardappelrooimachines, Cambridge Walsen, cultivatoren, eggen voor paardekracht, graan- en balentransporteurs, harkkeerders, landrollen, mestverspreiders, molborden, motorsproeimachines, ploegen, 2-scharige ploegen voor paardekracht, tractorploegen, lichte wentelploegen voor paardekracht, sproeimachines, tractor-zig-zag-eggen, vuleggen, zaaimachines.

Vermeld dient nog te worden dat er een invoerverbod bestaat voor gebruikte personen- en vrachtauto's. Hier wordt slechts van afgeweken wanneer men deze bij aankomst in Canada bij zich heeft. Import van vee is onder geen enkele voorwaarde toegestaan.

Het is toegestaan een montagewoning uit Nederland te laten overkomen onder de volgende voorwaarden:

1 betrokkene moet een verklaring tekenen dat de woning bestemd is voor eigen bewoning;
2 de Canadese bouw- en woningdienst ter plaatse moet een verklaring afgeven dat de woning voldoet aan de ter plaatse geldende bouwvoorschriften. Hiertoe moet hen inzage verstrekt worden van de tekeningen en de specificaties.

Een aanvrage voor het laten overkomen van een montagewoning, vergezeld van de onder 1 en 2 genoemde bescheiden, moet worden ingediend bij het Bureau van de Landbouw- en Emigratie Attache. De montagewoning moet van Nederlands fabrikaat zijn en mag de prijs van f 10.000.— niet te boven gaan. Ook de transportkosten kunnen in guldens worden betaald. Een montagewoning is in principe niet vrij van invoerrechten. Voor ieder speciaal geval kan echter een aanvrage worden ingediend tot vrijstelling van invoerrechten, waarover in de meeste gevallen gunstig beslist zal worden.

Voorts geldt nog de volgende bepaling voor alle Nederlanders, die na 1 Januari 1951 uit Nederland naar Canada zijn vertrokken:

1 jaar na vertrek uit Nederland kunnen gezinshoofden en alleenstaande personen vergunning krijgen tot het overmaken van maximum de tegenwaarde van f 380.— aan dollars ten laste van hun in Nederland berustend tegoed.

Uitdrukkelijk zij vermeld dat deze genoemde regeling niet van terugwerkende kracht is en dus alleen geldt voor hen die **na 1 Januari 1951** in Canada zijn aangekomen. Aanvragen hiertoe kunnen door ieders gemachtigde in Nederland worden ingediend bij de Nederlandse Bank N.V., Kantoor Deviezenvergunningen, Afdeling Emigratie, Postbox 838, Amsterdam.

NIEUW-VADERLANDSE GESCHIEDENIS

De lokkende romantiek van het Westen

„CANADA FROM COAST TO COAST"

JOHN VRIESINGA

Op een tijd van oorlog volgt altijd een periode van vrede. Zo was het ook in het Noord Amerika van na 1763. Na een worsteling van ongeveer een eeuw tussen Engeland en Frankrijk om het bezit van de rijke gebieden, waaruit tenslotte Engeland, zij het deerlijk gehavend, zegevierend tevoorschijn trad, volgde een periode van vrede en welvaart, van nijvere aanpak en ontwikkeling, een periode waarin veel tot stand kwam dat beslissend was voor de toekomst. Helaas werd de vrede na 50 jaar alweer verstoord, maar toch werd in die 50 jaar de grondslag gelegd voor de vorm van het Canada van nu: Canada van kust tot kust.

Een overzicht in vogelvlucht

Om nu eerst de balans op te maken van de gebeurtenissen, waarover onze laatste artikelen hebben gehandeld, teneinde zodoende een beter overzicht te verkrijgen, gaan we de geschiedenis nog even in vogelvlucht na.
deel aan de dag legden. Aanvankelijk was

Er waren, na de ontdekking van Amerika hoofdzakelijk twee partijen, die een hevige belangstelling voor het nieuwe wereldhet de partijen begonnen om het vinden van een nieuwe waterweg naar Azie, maar toen die hoop daarop hoe langer hoe meer vervaagde ging het om het bezit van het land zelf. Eigenlijk was het in die tijd zo dat Frankrijk en Engeland elkaar de voorrang betwistten over de gehele wereld; natuurlijk zette die twist zich ook voort op het vasteland van Noord Amerika.

De Fransen vestigden zich langs de St. Lawrence River, de Engelsen ten Zuiden daarvan in het kustgebied van de Hudson River en ten Noorden langs de kust van de Hudson Bay. De strijd tussen de beide wereldmachten golfde met wisselend succes heen en weer, aanvankelijk echter voornamelijk ten gunste van Frankrijk. Kanonnen bulderden over de wateren van de Hudson Bay en Engelse vloten belegerden Quebec. La Verendrye en zijn zonen verkenden het Westen om de kanalen van de Engelse bonthandel af te tappen en Seigneur de la Salle nam het hart van het continent voor de Franse koning in bezit tijdens een ondernemende tocht over de grote meren en langs de Missisippi tot in de Golf van Mexico.

Maar Frankrijk verguisde La Verendrye en de moedige Seigneur De la Salle viel door sluipmoordenaarshand.

Toen vielen Quebec en Montreal eindelijk in Engelse handen en daarmee was het uit met Frankrijk's zeggenschap in Noord Amerika. Engeland was alleen baas. Maar niet voor lang. Een onverstandige politiek van de Engelsen dreef de kolonisten in het kustgebied van de Hudson River in opstand. Zij vochten zich vrij maar slaagden er niet in om de Engelsen ook uit Canada te verdrijven, dank zij een onverschillige houding van de (toen nog grotendeels Franse) bevolking. In 1763 werd de grenslijn vastgesteld tussen de Verenigde Staten van Amerika en Canada: een vrijwel rechte lijn vanaf Vancouver tot Fort William en van daar af in grillige bochten om de grote meren en het oude Franse gebied slingerend. De oude Franse gebieden hadden bovendien al een bepaalde politieke en economische vorm aangenomen. Ze waren verdeeld in vier provincies: Nova Scotia, New Brunswick, Upper Canada (Ontario) en Lower Canada (Quebec) elk met een eigen regeringsvorm. Economisch stonden zij nog in de kinderschoenen om niet te zeggen in de babysokjes, maar toch wezen allerlei verschijnselen er al op in welke richting zij zich ontwikkelen zouden.

Voor die verdere ontwikkeling zijn twee dingen van doorslaggevende betekenis geweest. Het eerste is de komst van de Loyalists, waarmede bedoeld worden de mensen die het niet eens waren met het vrijheidsstreven van de Amerikanen en daarom naar het Engelse Canada kwamen, het tweede is de handel in bont met de Indianen. Het eerste had tot onmiddellijk gevolg een intensieve en meer doelbewuste ontwikkeling van het Oosten, het tweede resulteerde uiteindelijk in het aansluiten van het Westen bij Canada, waardoor ons land een groot geheel werd, van kust tot kust. Omdat dit laatste van zo groot gewicht is geweest willen we daarvan nu eerst iets vertellen.

Bonthandel, riskant maar winstgevend

De handel in bont is een van de vroegste middelen van bestaan geweest in ons nieuwe vaderland. De Hudson Bay Company legde er zich op toe en het was ook een van de eerste doelstellingen van de Fransen toen zij zich hier vestigden. Eenzame reizigers trokken diep het binnenland in en kochten de kostbare pelzen van bevers, minks, muskusratten e.d. van de Indianen op tegen zeer voordelige prijzen. Het ging aanvankelijk op dezelfde manier als met de handel van de Oost Indische Compagnie op Ned. Indie. Daar kochten de Nederlanders de kostbare specerijen op voor vrijwel waardeloze snuisterijen en hier gaven de Indianen de kostbare pelzen in ruil voor tabak messen, geweren, kruit en kogels en soms voor sterke drank. De pelzen werden dan naar een haven vervoerd, meestal per kano of gedragen in balen door mannen en van daaruit naar Europa verscheept, waar het kostbare bont tegen fabelachtige prijzen werd verkocht. Het was een winstgevend zaakje dus. Er zijn talrijke voorbeelden bekend gebleven van mannen die in enkele jaren tijds fabelachtige kapitalen verdienden in de bonthandel. Een van die voorbeelden is James McGill, die zoveel verdiende, dat hij aan Montreal een universiteit schonk. Die universiteit bestaat nu nog en is bekend als de McGill university.

Het was echter ook een riskante handel omdat zij zich uitstrekte over een zo uitgestrekt gebied, dat tegelijk nog zoveel gevaren herbergde.

De eigenlijke handelaren woonden in Europa. Zij zonden de ruilartikelen naar hun vertegenwoordigers in Canada, die ze op hun beurt weer doorstuurden naar de binnenlanden, waar hun handelaars zaken dreven met de Indianen. In verband met het moeilijke transport, dat bovendien in de winter volkomen gestagneerd werd, duurde het op z'n minst drie jaar voor de kooplieden in Europa waar kregen voor hun geld, terwijl ze dan de niet geringe kans liepen, dat een transport over de onbekende rivieren met hun talloze stroomversnellingen en watervallen, door de onherbergzame bossen dikwijls bevolkt met bloeddorstige Indianenstammen mislukte en ze helemaal niets kregen voor hun geld.

De Fransen sneden zichzelf al spoedig in de vingers met de bonthandel. Zij maak-

ten een bepaling, dat alle handel moest lopen via de vertegenwoordigers van de regering. Daarmee zagen vele Fransen in Canada zich van hun winsten beroofd, zodat velen van hen illegaal zelf op pad gingen en hun bont elders, d.w.z. aan Engelsen, verhandelden. Deze illegale bonthandelaars staan bekend als „courreurs du bois", in het Nederlands Woudlopers. Het waren moedige en ondernemende kerels die al spoedig meer kennis en ervaring hadden dan wie ook. Zij kenden het binnenland op een prikje, spraken de taal van verschillende Indianenstammen en wisten zich met hun kano behendig langs de gevaarlijke rivieren roeiend, gemakkelijk de weg te vinden. Het waren mensen met een avontuurlijk en romantisch bestaan, die heel wat schrijvers tot avonturenromans hebben ge-inspireerd.

De Engelsen hadden zich voornamelijk vastgelegd in het kustgebied van de Hudson Bay. Zij trokken niet zozeer het binnenland in om pelsen te kopen, omdat zij veel dichter bij het gebied woonden waarin de pelsdieren werden gevangen; zij bewogen de Indianen hun pelsen naar hun handelsposten te brengen en betaalden daarvoor wat meer dan de Fransen.

Een romantisch hoofdstuk

Toen de Fransen verslagen waren rekende de Hudson Bay Company erop, dat zij voortaan het monopolie in de bonthandel in handen zou krijgen. Maar dat bleek een misrekening. Toen de Fransen verslagen waren kwamen er zoveel op winst beluste handelaren naar Canada, dat er al heel gauw wat kapers op de kust waren. Deze handelaren huurden de getrainde Franse woudlopers als gidsen en tolken en roeiers en trokken er zelf op uit in avontuurlijke en gewaagde tochten tot diep in de prairies, ja tot aan de Rocky Mountains en de Poolzee. Zij schreven een romantisch hoofdstuk in de geschiedenis van Canada, want talloos zijn de verhalen over hun tochten. 2 namen van reizigers zijn vooral bekend geworden; die van Samuel Hearne en die van Alexander MacKenzie. Hearne was de eerste blanke die de Poolzee bereikte; hij was, nog weer bezield van het oude ideaal een doorvaart naar de Stille Oceaan te vinden een tocht begonnen over een rivier, de Copper Mine River, die naar Indianen beweerden uitliep op een grote zee. Na onnoemelijke ontberingen en moeilijkheden bereikte hij die zee, om slechts vast te stellen, dat het niet de Stille Oceaan, maar de Poolzee was. Alexander MacKenzie had ook gehoord van een grote rivier, die op een zee uitliep. Volgens zijn berekeningen moest deze rivier wel uitlopen op de Stille Oceaan. Maar de Indianen beweerden dat afgrijselijke monsters zijn oevers bewaakten en MacKenzie kon zijn gidsen slechts met geweld dwingen hem te vergezellen. De tocht per kano werd bemoeilijkt door grote massa's drijfijs, maar MacKenzie dreef zijn roeiers steeds aan door te zetten. Het was hartje zomer en op een goeie avond ging, o schrik, de zon niet onder. De expeditie was aangekomen in het land van de middernachtzon en ook deze tocht liep uit in de Poolzee.

Maar nu wist MacKenzie tenminste zeker dat hij de Rocky Mountains over moest steken om de stille Oceaan te bereiken. De rivier die hij bevaren had is een van de grootste rivieren ter wereld en is naar de koene ontdekkingsreiziger genoemd de MacKenzie River. Vier jaar later, in 1793 toog MacKenzie er weer op uit. Nu trokken zij de Peace River op en staken zodoende in een heldhaftige tocht, waarbij hun leven van ogenblik tot ogenblik in het grootste gevaar verkeerde vanwege de enorme stroomversnellingen en draaikolken in de rivier, de Rockies over. Op een bepaalde plaats geland werden zij door Indianen gewaarschuwd dat verder varen per kano een wisse dood zou betekenen.

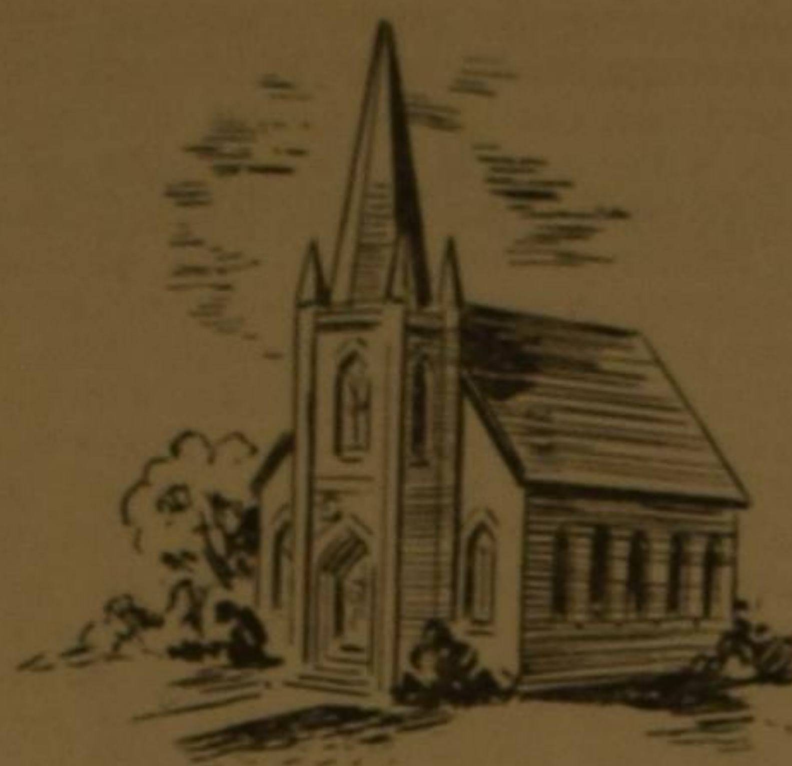
„Canada" van kust tot kust"

De ontdekkingsreiziger besloot daarom de tocht per voet voort te zetten. Na dagenlang van onbeschrijflijke moeilijkheden, waarbij de expeditie een ontzettend ruw en oergachtig gebied doorkruiste, de laatste dagen hadden ze geen voedsel meer, kwamen ze aan bij een kleine rivier, waar vriendelijke Indianen hen onthaalden op een overvloed van zalm. Zij leenden een kano van deze Indianen en roeiden het riviertje af. Het mondde uit in de Stille Oceaan. Eindelijk was de droom van Cartier en Columbus werkelijkheid geworden. Er was een weg gevonden dwars door het vasteland van Amerika naar het Verre Azie.

Op een rots aan de oever schilderde MacKenzie de trotse woorden: "Alexander MacKenzie, from Canada, by land, the twenty-second of July, one thousand seven hundred and ninety-three".

Paul De Koekkoek:

Van het Kerkelijk erf

CLASSIS PACIFIC

Deze Classis vergaderde te Oak Harbor, Wash. 5 Maart 1952 en besloot o.a.:

Tot het organiseren van een gemeente te Courtenay, Campbell River, Vancouver Island, B.C.

Het Binnenl. Zendingsbestuur te verzoeken nog een Immigratie-predikant te beroepen voor Z.W. B.C. Tevens een student voor a.s. zomer.

Abbotsford aan te bevelen voor een lening van $5500.00 voor kerkvergroting, alsook Pitt Meadows wanneer men er daar klaar voor is een kerk te kopen.

Student Jonkman op te nemen als kasstudent van Canada.

Dat de diakonien van Classis verzocht mogen worden om steun voor een immigranten-doorganshuis voor Z.W. B.C.

Dat afgevaardigden van een predikant naar de Synode zal wezen naar toerbeurt, maar die van de tweede naar geheel vrije stemming.

Dat de a.s. Synode verzocht zal worden een grondig onderzoek in te stellen naar de feiten betreffende het gunnen van een bouwcontract aan een firma die uitsluitend met werkkrachten van de American Federation of Labor werkt die op de "closed shop" staat, hetgeen lijnrecht ingaat tegen de beginselen en het program van actie van de "Christian Labor movement". Het komt Classis voor dat men meer gerekend heeft met het stoffelijk voordeel dan handhaving van ons Christelijk beginsel.

Hokjesgeest in de school?

Een broeder schrijft aan onze redactie ten dele als volgt:

Naar aanleiding van het artikel van de heer Paul de Koekkoek, gepubliceerd in het laatst verschenen nummer van uw blad, zou ik gaarne een enkele vraag willen stellen.

De heer De Koekkoek schrijft hier een artikel met als opschrift: „Waarom samengaan en hoe?"

Dit artikel interesseerde me zeer. Wel in de eerste plaats, omdat het een van mijn eigen idealen geweest is, en misschien nog is.

Het volgende is me ter ore gekomen. Op zekere plaats wilde men een Christelijke school stichten, uitgaande van de daar ter plaatse bestaande Christian Ref. Church. In dezelfde plaats wonen echter ook mensen behorende tot de Geref. Kerk art. 31. Een dezer mensen wilde lid worden van deze schoolvereniging, doch hij werd weggestuurd met de woorden, dat hij geen lid kon worden, aangezien hij behoorde tot de Geref. Kerk art. 31.

Nu handelt het artikel over het samengaan van mensen die in Nederland tot verschillende kerkgenootschappen behoorden en hier samen kunnen gaan in de Chr. Ref. Church.

Het geval dat ik hier aanhaal ligt wel enigszins anders. Het betreft een persoon, die ook hier reeds tot een andere kerk behoort.

Nu is mijn vraag, wat blijft er over van de eenheid, gepropageerd en uitgelegd in het artikel van de heer De Koekkoek, welke eenheid de Chr. Ref. Church voorstaat, als we iemand, die weliswaar tot een ander kerkgenootschap behoort, doch zeer na staat, buiten een Chr. Schoolvereniging houden?

Misschien is het bovenstaande niet algemeen en kan ook hier weer de eenheid betracht worden.

Hierop ons antwoord:

1 De schrijver zal het met ons eens zijn dat iedere groep het recht heeft eigen (ook kerkelijke) Christelijke school op te richten; namelijk, als men dat voor God verantwoorden kan. En zulk een school heeft in de administratie de minste kans van conflict.

2 Het is wijs wanneer zij die kerkelijk dicht bij elkander staan tesamen een school oprichten en onderhouden, en dat op een wederzijds goedgekeurde basis.

Men kan daarin, met enige Christelijke nuchtere zin, zeer wel, en dat vooral in de lagere school, zonder conflict, positief Christelijk onderwijs geven. Dat doet men in de States, en ook al in Canada.

Dit is ook nodig. Het is veelal de enige weg een Christelijke school te hebben, want zulk een school moet geheel door ons Christelijke volk onderhouden worden, en het kost veel geld. Indien men in dezen niet wil samenwerken, ontneemt de onwillige groep de gewilligen de mogelijkheid aan hunne kinderen Christelijk onderwijs te geven. Meestal zal dit wel zo wezen dat de sterke groep de zwakkere ondienstig is. Daarvan kan men zich niet afmaken met een „Ben ik mijns broeders hoeder".

3 Samenwerken op het gebied van het Christelijk onderwijs is een kostelijke gelegenheid tot kennismaking, vertrouwen en broederlijke gemeenschap, en dit zal de zo gewenste eenheid ook op kerkelijk gebied ten goede komen. Het helpt een atmosfeer scheppen die Christelijk aangenaam is, en daaraan heeft het tot dusverre teveel ontbroken.

Ik hoop dat ons pleidooi voor kerkelijke eenheid van hen die uit beginselen der Reformatie leven, in de rubriek van de Christelijke school, in ons blad, een instemmende weerklank zal vinden, en dat die klank daarin doorgegeven zal worden.

Nieuwe immigranten!

Het Kerkelijk weekblad „De Wachter" van de Christian Reformed Church, kunt U op verzoek, voor een half jaar gratis verkrijgen. Adres: 47 Jefferson Ave., S.E., Grand Rapids, Mich., U.S.A.

Geen „stichtelijk woord" als de predikant „Het Woord" kan bedienen

Uit onderstaande brief blijkt dat dit het punt is waarover het ging in de zaak die ons „vreemd" voorkwam, zoals gemeld in de C.—C. van 15 Jan. 1952. Met het bereids plaatsen van deze brief willen we niet de indruk laten dat onze „mededeling wegens onvolledigheid volstrekt onjuist" was. We lieten het hele „vreemde" stuk afdrukken, en aan het einde van onze opmerkingen kwamen we heel dicht bij de verklaring die Ds. van Popta er zelf van geeft.

Dit is de brief die onze Managing Editor van Ds. J. Popta te Edmonton ontving:

Weledele Heer,

De verzorger van de rubriek „van het Kerkelijk Erf" doet in het nummer van uw blad van January 15, 1952 de mededeling, dat de kerkeraad van de Can. Ref. Church van Edmonton belijdenis van schuld heeft gedaan voor het laten optreden van een „Vrijgemaakte" predikant.

Deze mededeling is wegens haar onvolledigheid volstrekt onjuist.

De kerkeraad van Edmonton heeft geen schuld beleden voor het laten voorgaan van een Vrijgemaakte predikant uit Nederland in de bediening van het ambt van herder en leraar. En zeer begerend, de nauwste gemeenschap te onderhouden met de art. 31 K.O. onderhoudende Gereformeerde Kerken in Nederland, erkent de kerkeraad van Edmonton de predikanten van die kerken ook gaarne en ten volle als door de Heere Christus geroepen ambtsdragers. En had die in Edmonton toen logerende Vrijgemaakte predikant dat gewild, de kerkeraad had hem in de bediening van het ambt van herder en leraar voor laten gaan en er achteraf geen berouw over gehad.

Bij die „Vrijgemaakte" predikant waren evenwel toentertijd onoverkomenlijke bezwaren tegen het voorgaan door hem als predikant. De Generale Synode van de Gereformeerde Kerken in Nederland had nog geen beslissing genomen inzake het verzoek van de Canadian Reformed Churches, om de correspondentie, die er tussen beide kerkgroepen reeds in feite bestond, nu ook de jure te erkennen. En ds. Bremmer wilde niet vooruitgrijpen op dat besluit, toen nog te nemen, door als predikant in de bediening van zijn ambt voor te gaan. Om die reden meende hij alleen een stichtelijk woord te kunnen spreken. En als spreker van een stichtelijk woord niet als predikant heeft de kerkeraad hem laten voorgaan.

En nu heeft de kerkeraad van Edmonton dit als zijn zonde aangemerkt, dat hij een broeder, wie doet het er tenslotte niet toe, al was hij ook lid van een van de kerken in Canada, een stichtelijk woord heeft laten spreken, niettegenstaande bediening van het Woord door een herder en leraar in volle ambtsbediening toch mogelijk was. En de kerkeraad is tot de overtuiging gekomen, dat de ambtelijke bediening van het Woord, zo vaak de Heere Christus haar voor Zijn gemeente mogelijk maakt, altijd de voorrang moet worden gegeven en dat om de redenen, door de kerkeraad aan de gemeente van Edmonton medegedeeld.

Vriendelijk verzoek ik u deze brief in „Calvinist—Contact" op te nemen. Bij voorbaat betuig ik u mijn hartelijke dank voor uw medewerking om een misverstand uit de weg te ruimen.

Met de u verschuldigde hoogachting,

J. VAN POPTA

John Gritter:

RICHT LIJNEN

Een Morgenwacht

We gaan nog maar weer eens naar Psalm 5. 't Is een psalm van David en heel duidelijk een gebed. Mogelijk een gebed dat hij gebeden had en nu op muziek ging stellen; meer waarschijnlijk een gebed dat op dit ogenblik uit zijn ziel opwelde en door zijn dichtersgeest als vanzelf de vorm aannam van een gedicht gesteld op muziek.

De vorige maal richtten we onze aandacht bijzonder op het eerste deel van het vierde vers. Sprekend tot zijn God zegt de „zoete zanger Israels" daar: „Des morgens Heere, zult Gij mijne stem horen, . . ." Blijkbaar dacht hij aan hardop bidden. Dat gaf ons enkele gedachten over het overluid bidden. We hopen dat die voor sommigen tot zegen geweest zijn.

In het tweede deel van het vierde vers gaat David dan verder: „ . . . des morgens zal ik mij tot U schikken en wacht houden". Daar kunnen we ook wel gedachten uit trekken die goed te pas komen.

Des morgens!

Wat lezen we dat vaak in de Bijbel: des morgens, of: vroeg in de morgen, of: des morgens vroeg! Dat stond zeker in verband met het klimaat waarin de oosterling verkeerde en nog verkeert. In de Oosterse landen kan het overdag ontzettend heet worden, zodat het moeilijk, ja zelfs gevaarlijk, kan zijn zich in te spannen. Daarom moet men dan, wil men toch wat uitvoeren, de vroege morgen en het latere deel van de middag gebruiken. Onze zendelingen in het hart van Afrika spreken daar ook over.

Maar we kunnen daarin ook zien een gedachte van energie, van aanpakken, van doorzetten. Daar was iets te doen. Het moest gebeuren. Men vertraagde niet, maakte van het warme klimaat overdag geen excuus, maar was des morgens bijtijds op en actief om zijn plicht te doen. Zo leest men telkens hoe men wanneer er gewichtige dingen te doen waren des morgens vroeg opstond. Zelfs Abraham, die geroepen werd tot de zeer zware reis naar Moria om daar zijn geliefde zoon te offeren, maakte zich des morgens vroeg op. De opdracht van boven, al was die ongemeen zwaar, moest met energie worden doorgezet.

Hoe geheel anders dan onder ons in dit moderne leven zo dikwijls gezien wordt. Men weet haast geen onderscheid tussen dag en nacht meer. Dat de morgenstond goud in de mond heeft, klinkt wel mooi, maar velen geloven er in de praktijk niets meer van. Vooral in de steden zijn er heel weinig die daarvan nog iets gevoelen. Ook de moderne ontwikkeling van ons industriele leven heeft daaraan veel kwaad gedaan. Men werkt op allerlei uren; men heeft dagploegen en nachtploegen; men raakt van de natuurlijke afwisseling van dag en nacht bijna geheel vervreemd. Jammer is dat. Zo heeft de Schepper dat zeker nooit bedoeld. Zo werkt de verwarring al meer door. En wordt het leven al meer van zijn natuurlijke grondvesten los gemaakt. En komt daardoor steeds dichter bij zijn uiteindelijke ondergang.

Wij mogen daartegen wel op onze hoede wezen. We zijn kinderen van onze tijd; tot op zekere hoogte moeten we mee. We kunnen gewoonlijk onze werkuren niet bepalen. In vele gevallen moeten we maar nemen wat we kunnen krijgen. Maar in andere opzichten hoeft dat toch niet. We kunnen in elk geval trachten in ons huiselijk leven en zo meer zo dicht mogelijk te blijven bij de oorspronkelijke grondslag door de Schepper gelegd.

In dat opzicht heeft het landelijk leven veel voor. Daar is men dicht bij de natuur, is men tot op zekere hoogte vrij man wat betreft veel willekeurige dingen in het leven. We kunnen niet verwachten dat al ons volk op het land zal blijven, maar we hoeven het heus niet te zien als een ongewenst iets, wanneer het grootste deel van ons volk zich dicht bij het land houdt. Daar is iets in dat bekoort, ook wat betreft het gebruik van de morgen inplaats van de nacht.

De morgen is ook bijzonder geschikt voor bidden.

Daarvan spreekt dit 4e vers van de 5e psalm.

David zegt: Des morgens zal ik mij tot U schikken. In ons hedendaags Nederlands zoals we dat onder onze immigranten horen zouden we zeggen: Des morgens zal ik mij op U instellen.

Een mooie gedachte ligt daarin. David zegt daarin: Als ik des morgens wakker word en opsta is God daar aanstonds en moet ik met Hem rekenen. Als men bezoek ontvangt stelt men zich daarop in; men richt zijn doen en laten min of meer in op de tegenwoordigheid van die persoon. Als hij er niet was zou men in sommige dingen wellicht anders doen; nu hij er is verwekt zijn „daar zijn"' een zekere houding in ons. Nu, God is er altijd, is altijd bij ons, ook des morgens als we uit ons bed stappen. Onmiddellijk staan we in de tegenwoordigheid van Hem; Hij is de grootste realiteit in ons leven. We kunnen daar niet voor weg. We kunnen niet doen alsof Hij er niet is. Want Hij is er, en als Zijn kinderen weten we dat. We willen dat ook. We vragen daar ook om. Maar dan moeten we ook dat erkennen. Dan moeten we ons daarop instellen.

Dat moet dan zijn een bewust doen van ons. Onmiddellijk moeten we Hem begroeten, Die daar weer voor ons staat, Die weer over ons heeft gewaakt, Die met Zijn zorg ons steeds omringt. Geheel ons leven moet van het ogenblik van ons ontwaken zich richten op onze God Die het hoogste Goed is.

O, wat leeft dat vaak weinig in ons bewustzijn! Wat zijn we vaak haastig en oppervlakkig, gedachtenloos, druk met ons zelf en te weinig ons bewust van God! Wel is nodig daarop bijzonder te letten. David heeft dat blijkbaar ook gevoeld en heeft er nog bijgevoegd: en wacht houden.

Hoe geregeld dit was in het leven van David weten we niet. En hoe hij dat precies tot uitvoering trachtte te brengen is evenmin duidelijk. Maar wel ligt hier deze gedachte: Des morgens behoort men onmiddellijk op de wacht te staan opdat men God niet verohachtzaamt en practisch uitschakelt uit zijn leven. Zoals een soldaat op wacht nauwkeurig oplet en op zijn hoede is om alle onheil buiten het leger te houden en getrouw zijn plicht te doen, zo mogen wij in dezen wel nauwkeurig toezien. Wat is over het algemeen onze praktijk in dezen slap!

Van deze uitdrukking van David, van dat wacht houden, hebben we de uitdrukking: De morgenwacht, the morning watch. Daar zijn Christenen die de regel hebben des morgens behoorlijk vroeg op te staan en dan eerst tijd te nemen om speciaal gemeenschap met God te zoeken. Ze lezen een deel uit het Boek, ze zoeken God in persoonlijk gebed. Sommigen zingen er ook nog wel bij. Maar lezen van de Schrift en bidden doen ze in elk geval.

Daar wordt getuigd dat dit grote geestelijke zegen afwerpt. Dat is gemakkelijk te geloven. Men kan er op rekenen dat God zulk zoeken van Hem rijkelijk beloont.

Een prachtig iets, vindt u niet?

Is dat ook uw praktijk?

Indien niet, zoudt ge er eens over nadenken, of dat ook niet is voor u?

Geen tijd, zegt u? Kom, kom, we nemen wel tijd voor dingen die lang niet zo belangrijk zijn.

Willen we daar nog eens over denken?

De volgende maal, zo de Heere wil.

Veel met weinig

In deze tegenwoordige wereld, vooral hier in dit werelddeel, wordt men soms geheel in beslag genomen door het „grote". Alles moet op grote voet gebeuren: grote lonen, grote farms, zaken, scholen en kerken. Dit grote uitgestrekte land geeft een gevoel van wijdte, er is ruimte voor vele mensen en grote handel.

Als men dan hier als arme immigrant komt voelt men zich soms zo nietig en onbeduidend. Er is zo weinig dat wij tot stand kunnen brengen doordat wij de taal niet meester zijn; we kunnen nog zo weinig spreken met de mensen; we zijn vaak zo arm en moeten zo veel aannemen als liefdesgaven; ons kerkgroepje staat zo alleen onder al de grote kerken des lands. Wat kunnen wij beginnen onder al deze grote dingen met onze kleine krachten; welke invloed kan er van ons uitgaan met zulke kleine mogelijkheden?

Er is een treffend voorbeeld in het boek der Richteren, hoofdstuk 3, vers 31. Daar zien we hoe Samgar, met het enige middel dat hem ter hand stond, een ossestok, zeshonderd Filistijnen doodde en zo Israel verloste. Wie had nu ooit kunnen denken dat een gewoon stuk boerengereedschap het middel zou zijn om Israels vijanden te verslaan!

Zit hier niet een prachtige les in voor ons? Het gewone, het heel gewone gereedschap van onze arbeid kan dienen om de vijanden des Heeren te verslaan, om buren en andere burgers te tonen welke grote kracht er bij Gods volk ligt, dat, niettegenstaande bezwaren en moeiten, zij hunne weg met blijdschap, zonder murmureren, kunnen bewandelen, zich stipt aan hun woord houden, hun kinderen het heilige van de arbeid om Gods wil in te prenten en zo zelfs zonder woorden te kunnen spreken, hun voorbeeld een ossenstok kan zijn.

—

Als moeders met kleine kinderen samen komen gaat het gesprek al heel spoedig over het gewicht van die kleinen, of ze goed aangroeien of dat het niet wil met hen. De dokters hechten ook groot gewicht aan het al of niet zwaarder worden van de kinderen en pogen op allerhande manieren de niet groeienden aan het eten te krijgen, want ze weten dat de kinderen groeien door te eten.

Want het wordt bewezen door gouvernementsbureaux en levensverzekering genootschappen dat als een mens te corpulent is zijn verwachting op een rijpe ouderdom kleiner is. De extra ponden belasten al de organen van het lichaam, vooral het hart.

Waarom worden sommige mensen "overweight"? Het wordt veroorzaakt doordat een persoon meer eet dan die persoon nodig heeft. Dit is de enige bewezen oorzaak. Het kan zijn dat hij veel minder eet dan een ander van dezelfde lichaamsbouw maar het is voor hem te veel.

Waarom eten sommige mensen te veel? Gewoonte speelt er een grote rol in. Men is van jongs af gewoon zekere soorten en hoeveelheden te eten en die gewoonten houden we aan al behoeven we als we ouder worden die spijzen en hoeveelheden niet meer. Menigeen vergeet dat bij het ouder worden hij minder actief is en dus minder voedsel nodig heeft.

Twee mensen kunnen aan dezelfde tafel eten, de een wordt zwaarder, de ander blijft gelijk. Waar ligt het verschil? Een lang persoon van grote lichaamsbouw moet meer voedsel hebben dan een kort persoon die fijn gebouwd is al doen zij hetzelfde soort werk.

Dat brengt ons tot een ander punt. Het soort en de hoeveelheid van arbeid beinvloedt wat wij nodig hebben, dat weten allen wel. Die zware arbeid op de boerderij verricht heeft veel meer nodig dan die op kantoor of in de winkel staat of de huisvrouw in haar werk. Kinderen, vooral die in hun "teens" zijn, kunnen soms meer op dan vader. Mannen hebben iets meer nodig dan vrouwen.

Er zijn gevallen van corpulentie waarbij een dokter nodig is want soms hapert het aan zekere klieren in het lichaam.

Wat is nu nodig om genoeg te eten en toch niet teveel? Eerst, de voedingsregels kennen en dan ze te volgen. In het nummer van 15 Oct. hebben we die gegeven maar het kan geen kwaad die weer eens op te noemen, want voor de goede gezondheid van onze gezinnen zijn ze van het grootste belang. Daaruit zullen we zien, dat het voedsel hetwelk nodig is voor onze lichamen niet "fattening" is. Het zijn de 'extra's, pie, cake met frosting of slagroom, andere gebakjes, ice-cream, die 't bederven.

CANADA'S FOOD RULES:

1 Melk, kinderen (tot 12 jaar) minstens 1 pint, opgroeiende (teen-agers) minstens 1½ pint, volwassenen minstens ½ pint.

2 Fruit, een portie citrus fruit (grapefruit, sinaasappel) of tomaten, of het sap, en een portie ander fruit.

3 Groenten, minstens een keer daags aardappelen en twee andere groenten, liefst bladerrijk, groen of geel en vaak rauw.

4 Graansoorten (cereals) en brood. Een portie heel graan (havermout enz.) en minstens 4 sneden brood met roomboter of margarine.

5 Vlees en vis. Een portie vlees, vis, kip, afgewisseld met droge boontjes, eieren, kaas. Gebruik vaak lever.

Daar nog bij: Eieren en kaas minstens drie maal per week. Vitamine D, minstens 400 International Units per dag voor alle groeiende personen en zwangere en voedende moeders.

—

ONS BREIHOEKJE

Hier is de beschrijving van een kinderjurkje, leeftijd plus minus 2 jaar.

Materiaal: 5 onz. balls 3 ply garen; 1 paar naalden no. 12.

Maten: bovenwijdte 21 inches; lengte van schouder 16 inches; lengte van mouwtje onderarm 3 inches.

Voorpand: opzetten 146 st. en 10 naalden recht breien, 6 naalden recht heen en terug averecht. Dan komt een rand van fantasiesteek als volgt: uit 1 steek 3 steken breien (nl. 1av. 1r. 1av.), de volgende st. tesamen breien; zo de gehele naald. 1 naald overbreien.

De volgende naald beginnen we met 3 steken samen te breien en dan uit 1 st. 3 steken breien zodat het dus verspringt.

De 4 naalden herhalen we nog 2 keer. Nu weer zes naalden recht en av. en terug, maken een fantasierand een helft smaller dan voorheen. Weer 6 naalden recht heen, averecht terug en een smalle rand. 6 naalden recht, av. terug en we maken de laatste brede rand. 6 naalden recht heen, av. terug; een smalle rand en 10 naalden recht heen, av. terug. Dit is het rokje. Dan komt een naald met minderingen om aan het bovenstukje te beginnen. We breien 3 steken recht (1 recht, 3 tesamen) herhalen tot de laatste 3 steken, deze recht breien. 1¼ inch recht breien, averecht terug en we beginnen met het armsgat. 2 naalden beginnen met 3 steken af hechten, dan 2 st. tesamen aan het begin van elke naald tot er 70 steken over zijn. We maken nu het armsgat hoogte 3½ inches en beginnen het halsje. We breien 25 st., hechten dan 20 st af en breien weer 25 st. Deze schouders breien we op voor 4 naalden om aan de halskant 2 steken samen te breien, de schouders afschuinen door telkens 6 st. af te hechten aan het begin van elke naald.

Het achterpand is gelijk aan het voorpand en voor de mouwtjes zetten we 20 st. op, breien in fantasiepatroon, maken aan het eind van elke naald 3 steken bij tot er 70 st. zijn. Nu 1½ inch breien, of langer indien gewenst. Minderen als volgt: voor het boordje 3 tesamen recht, 3 tesamen zo de gehele naald en maken het boordje van 6 naalden recht. Het halsje werken we af met 2 toeren vasten, maken lusjes aan de schouders die we met knoopjes sluiten. Oppersen en in elkaar naaien.

Groeten van Joan

As One Preacher Sees It

J. K. VAN BAALEN

Concerning Bibles

Every family that has immigrated from the Netherlands, as well as evey such single individual, should possess two Bibles, one in the native tongue, that is, the Netherland language, and the other in the speech of Canada, which is English. In each of these there are today various translations, some rendered by private interests, some good, some better, and some not so good. It is important that the version one uses have some reliable and officially recognized authority to commend itself for constant usage. Which versions, then, should be recommended to those who either have no Bible or, for some reason or other, desire to purchase a new copy of the Scriptures for their private, or family use?

Let us look at the Dutch Bible first.

On my desk lies a new copy of the „Bijbel in de Nieuwe Vertaling". Amsterdam. Het Nederlands Bijbelgenootschap, 1951. No doubt, this new version is not perfect, as no translation ever was perfect. A hasty perusal, however, seems to indicate that there is indeed a good piece of work. The title page states that this translation is „Op last van het Nederlands Bijbelgenootschap, Bewerkt door de Daartoe Benoemde Commissies". This is rather unsatisfactory. Whether there are other, more elaborate editions which give a somewhat more detailed lead I do not know. But I should have liked to see something like the **Preface to the American Edition** followed by **Preface to the Edition of A.D. 1881** which I find in my 1901 edition of the English Bible. When I read that, I know **who** and **how** and **why**. Which is an important clue to understanding the position of the revisers. However, as stated, it may be that I just have a more economically priced copy in the one that has recently arrived from the Netherlands, and which had been ordered sent to me as soon as copies would be available.

For all that, one ought to be sufficiently versed in Bible translations after thirty-five years in the pastorate, to get somewhat of an idea even without explanatory notes from „de daartoe benoemde commissies".

One of the first facts that have impressesed me favorably in de **Nieuwe Vertaling** is its conservative spirit. By which is meant the following: This translation adheres as much as possble to the hallowed and precious and time-honored language of the old Staten Bijbel. There is no need of, and no excuse for, iconoclastic novelties. This conservative character of the **Nieuwe Vertaling** may be found in the fact that, altho the present-day spelling has been adopted (**leren** instead of **leeren**, **gans** for **gansch**, etc.), the „daartoe benoemde commissies" have not gone the lenght of saying „van de Heere," „in de Heilige Geest," but have kept „van den Heere," „in den Heiligen Geest". That pleases my oldfashioned, pure Dutch-loving soul no end!

„Hoort het woord des HEEREN" sounds very much superior and correct to this old-time Hollander than „Hoort het woord van de Heere", as I read it in some sermons in de **Menigerlei Genade** series.

I find some changes that are decidedly for the good. Only a few samples must, alas, suffice. The incorrect „Wie zal zijnen leeftijd uitspreken" in Isaiah 53 : 8 has been replaced by the more correct „Wie onder zijn tijdgenoten bedacht, dat hij is afgesneden uit het land der levenden?" However, the „commissies" have not gone as far as the French Version Synodale (1911) which followed the American version of 1901 by connecting these words with the following: "cut off out of the land of the living for the transgression of my people to whom the stroke was due", but it is far better than the old translation anyhow.

Jame 1 : 17 old Dutch, „Alle goede gave, en alle volmaakte gift is van boven, van den Vader der lichten afkomende, bij welken geene verandering is, of schaduw van omkeering". N.V.: „Iedere gave, die goed, en elk geschenk, dat volmaakt is, daalt van boven neder, van de Vader der lichten, bij wien geen verandering is of zweem van ommekeer". Very nice, and melodious, that! In Romans 8 : 19 is a Greek word that would mean, if it might be literally rendered: an expectation away from the head. The Old Dutch version here read, „Want het schepsel, als met opgestoken hoofde, verwacht de openbaring der kinderen Gods". the N. V. has: „Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods". The impossible „opperzangmeester" has become the „koorleider", and „Een lied Hamaaloth" now reads „Een bedevaartlied". Well, we can understand that!

On the whole, I am inclined to say, a very worthy and trustworthy and improved rendering. I expect to consult it frequently.

And now the English Bible. I have but little space left. But I do not need much. The Synod of 1926 has recommended the American Standard Version for use in our churches. The report was by the best qualified men in our denomination, such as Professor L. Berkhof and Professor J. G. Vanden Bosch. One among many reasons for recommending this particular version (the entire factual report covers 26 pages in the Agenda of Synod, 1926) was that is adheres more closely to the Dutch Statenbijbel than do other English versions. The report with its advice was adopted. Yet one finds, here and there, dilapidated old pulpit Bibles in the socalled King James Version, "Appointed to be read in Churches, 1611", with its obsolete grammar and less correct original manuscripts.

No doubt, the reason why many buy this so-called Authorised Version is that is has not been copyrighted, and is cheaper, hence more readily available. However, such reasons should not decide so important an issue. Immigrants who have no English Bible, might as well fall in line with our Synodical decision, and buy the best. A good pulpit Bible may be had in the A.S.V. for $30, and a presentable Bible for individual and personal use for $2.25 ($2 in quantities). Surely, that is not much. And it would be so desirable that all our churches might use one Bible, in churches, homes and schools. Let it be the American Revised Version, Standard Edition, Copyright, 1929, by the International Council of Religious Education.

Hoogkonjunktuur
IN CANADA'S OLIEVELDEN

Pijpleiding naar Vancouver

Een aardrijkskundige met gevoel voor humor tekende onlangs twee lijnen op de kaart van Noord-Amerika vanaf Texas naar Calgary. „Dat is de Texicaanse corridor", zei hij. Hij stak daarmee de honderden Texicanen, die op de olievelden in West Canada afkomen goedmoedig een beetje de gek aan.

De olievelden van Canada beleven een ongekende hoogkonjunctuur, zoals Texas dat jaren terug heeft meegemaakt, alleen, er is een groot verschil met de jacht naar olie, zoals toen in Texas.

„Je mist de opwinding ervan vanwege de uitgebreidheid van de streek", zei de jonge president van een van de grote oliemaatschappijen. „Er is geen wilde jacht naar een paar acres grond om er zoveel mogelijk boortorens tegelijk op te zetten. Maar wie het hele toneel nuchter en van op een afstand bekijkt moet toestemmen, dat er een hoogkonjunctuur gaande is, zoals men in jaren niet gekend heeft.

Het begon op 13 Februari 1947 toen de Imperial Oil Co. de ontdekking van de Leducvelden bij Edmonton deed. Dat was toen Canada's belangrijkste olie-veld, de Turnervalley, al over zijn hoogtepunt heen was en dat men zich scherp bewust werd van de noodzakelijkheid van nieuwe olievoorraden.

In 4 jaar tijds rees Canada's olie-reserve van 40 millioen barrels tot meer dan een billioen barrels. In die vier jaar werden de volgende ontdekkingen gedaan: Leduc, Woodbend, Redwater, Golden Spike, Bon Accord, Whitemud, Simmons, Normandville, Excelsior en Stoney Plain.

De Texicanen, die via hun „corridor" naar Calgary kwamen, arriveerden in een land waar te pionieren viel. De bevolking is openhartig en ontvangt vreemdelingen met open armen. Ze wil haar land ontwikkeld hebben en is daarom bereid buitenlands kapitaal meer dan halfweg tegemoet te komen, zolang er maar eerlijke en goede zaken worden gedaan.

Veel van de uitgestrekte grond in Canada in ontwikkeling wordt gehuurd van de regering. En dat in ontzettende grote lappen. Een millioen acres is nauwelijks meer dan 2 inches uitgepast op de kaart. Dat alleen al maakt zo'n verschil vergeleken bij Texas, waar een huurcontract de mensen dikwijls aandreef tot een waanzinnige jacht. De oppervlakte was zo klein.

Olieboren in Canada verschilt niet veel van olieboren in Texas of waar ook ter wereld. Tegen het extreem koude klimaat worden mensen en materiaal voorzien van een speciale uitrusting, maar dat doet men in sommige delen van Amerika ook wel en brengt geen noemenswaardige extra moeite of kosten met zich. Een torenwerker in Canada heeft het in de winter dikwijls beter dan zijn collega in Texas.

Gebrek aan pijpleidingen en raffinaderijen moge de algehele ontwikkeling van de olie-industrie wat afremmen, maar kan ze niet tegenhouden. Dezelfde hindernissen moesten destijds ook in Amerika worden overwonnen. En als ze overwonnen zijn, dan kan Canada evenveel olie produceren als Amerika.

Het onderzoek voor de aanleg van de eerste pijpleiding door de Rocky Mountains is nu bijna voltooid. De Trans Mountain Pipe Line Co. zal nog dit voorjaar beginnen met de aanleg ervan en men hoopt de leiding, die $82.000.000 gaat kosten, in het begin van 1954 klaar te hebben.

De leiding wordt 24 inches in diameter en zal 75.000 barrels ruwe olie per dag naar B.C. leiden. De pijpleiding zal de route van de spoorweg van de C.N.R. volgen vanaf Edmonton naar de oliereservoirs in Burnaby, dicht bij Vancouver, een afstand van 695 mijl. De pijpleiding kruist de Noordwaartse bocht van de spoorweg tussen Kamloops en Merritt, B.C.

Er zullen twee pompstations gebouwd worden, een in Edmonton en een in Kamloops om de olie voort te stuwen. Zo nodig kunnen er nog drie pompstations worden bijgebouwd; als de reservoirs bij Burnaby ook uitgebreid worden zal de leiding dan een capaciteit hebben van 200.000 barrels per dag. Een en ander zal de kosten van aanleg verhogen met 17½ millioen dollar. De pijpleiding is de eerste olie-leiding door de Rocky Mountains van Noord Amerika.

De huidige raffinaderij-capaciteit van Vancouver is slechts 29.000 barrels per dag en zal naar schatting in 1954 37.500 bedragen.

De tankopslagplaats van Burnaby met haar capaciteit van 720.000 barrels, zal waarschijnlijk fungeren als olie-reservoir voor de gehele olie-industrie aan de kust van de Pacific.

Zes olie-maatschappijen hebben belangrijke bedragen toegezegd voor het project. Terwijl de regering geen geld heeft geinvesteerd, heeft zij wel geholpen met het verlenen van voorrang bij het verkrijgen van de nodige materialen: er is 184.000 ton staalpijp nodig.

Ofschoon de leiding komt te liggen door een streek waar in de winter buitengewone lage temperaturen heersen zal zij niet dieper komen te liggen dan normaal: 30 inches. Een gedeelte van het bed moet opgeblazen worden in de rotsbodem, maar de nabijheid van de spoorweg zal veel van de constructie-moeilijkheden opheffen.

De aanleg van deze pijpleiding en het reservoir bij Burnaby vormt een belangrijke voorziening in militair opzicht met het oog op de defensie van de Canadese en Amerikaanse westkust.

A. de Jager

DE STEM VAN Alberta

De Stem van Alberta klinkt dit keer allereerst uit Midden-Alberta, waar Rev. G. Van Laar te Red Deer ons het volgende meedeelt:

NIEUWS UIT CENTRAAL ALBERTA

Rocky Mountain House

Het kerkgebouw te Rocky Mountain House maakt goede vorderingen. Men is begonnen het van binnen af te werken. Er is niet genoeg geld daarvoor, en men moet een lening sluiten van $4000.00. Als er soms broeders of zusters zijn, die een warm plekje in het hart hebben, en zij willen dat gaarne met de daad tonen, zendt dan maar gerust een geldelijke gave voor het bouwfonds naar John Pool, Rocky Mountain House, Alberta. Het zal zeer gewaardeerd worden. De huisgezinnen der gemeente zijn van plan om dit voorjaar vee of graan of weekgeld te beloven, al naar dat een iegelijk bij machte is, en dit in de herfst van dit jaar bijeen te zamelen als afbetaling der schuld. Men wil dat volgend jaar weer doen, totdat alles betaald is. Als men gezamenlijk de krachten inspant kan er veel gebeuren onder des Heeren zegen.

Verscheidene van onze mensen werken west van Rocky in de bossen of de steenkoolmijnen. Sommige van onze jonge mensen houden Bijbelbesprekingen een of meer avonden in de week in de lumbercamps, waar zij zijn. Ons volk aldaar moet vooral toezien dat daaraan deelgenomen wordt. Ook zijn er jonge mannen van Lethbridge en omstreken die daar werken, en die ook dringend verzocht worden om zulke Bijbelbesprekingen bij te wonen. Ouders worden verzocht om hun jongens hier aan te manen om dit niet te verzuimen.

Red Deer

Hier zal men dit voorjaar beginnen met kerkbouw. Steeds meer van onze mensen beginnen zich te vestigen in of nabij deze stad. Enkelen van ons volk hebben reeds woningen gekocht in dit stadje, en meerderen zullen volgen. Dit voorjaar zullen weer enige immigrantengezinnen zich vestigen in Red Deer. Er wordt veel gebouwd in deze omgeving, vooral op de airport, hetwelk veel werk verschaft ook aan ons volkje. Red Deer is centraal gelegen tussen de grote steden Edmonton en Calgary en breidt zich snel uit. Er is hier een goede toekomst voor onze mensen. Het klimaat is zeer regelmatig en wordt grotendeels beheerst door de Rocky Mountains, die in de verte zichtbaar zijn. De diensten in onze Chr. Reformed Church vinden plaats des voormiddags en des avonds.

Sylvan Lake

Een klein groepje vergadert hier twee keer iedere Zondag en heeft het lidmaatschap in de kerk te Red Deer. Een paar gezinnen zijn onlangs verhuisd naar Red Deer. Sylvan Lake is een badplaats gelegen aan een schoon meer slechts 15 mijl vanaf Red Deer. Onze mensen werken voor farmers in de omgeving. Wanneer de gelegenheid zich voordoet zijn zij van plan om dichter bij Red Deer te gaan wonen, hetwelk op de duur ook wel geschieden zal. De diensten des Woords zijn hier des morgens om 10.30u. en des middags om 1.30 uur.

Alix

Dit plaatsje ligt 40 mijl noordoost van Red Deer. Onze mensen hier hebben hun lidmaatschap bij de gemeente van Lacombe. Het is hier ook een komen en gaan. Het plaatsje zelf is te klein om werk te verschaffen; daarom werken onze immigranten te Alix voor de farmers.

EN NU DE MOEDERKERK

Lacombe

Dit is een groeiende gemeente van over de 100 huisgezinnen. De ruime kerk is haast te klein. Men is van plan, om dit voorjaar de beide diensten in de taal des lands te houden, en des namiddags een Hollandse dienst te houden in de basement terzelfder tijd dat de Engelse dienst boven is. De kerk is 11 mijl buiten de stad. Als de kerk vergroot moet worden, zal er wellicht een gemeente begonnen worden in de town Lacombe zelf. Zo zijn de gedachten althans. Ds. Oostendorp verricht hier goed werk, hetwelk gewaardeerd wordt. Het verenigingsleven is in bloeiende toestand. Ook wordt het Christelijk onderwijs alhier bevorderd. Men heeft twee teachers. De herder en leraar met de kerkeraad is tot steun van Home Missionary om hem behulpzaam te zijn in zijn veelvoudige arbeid, wanneer het nodig is.

Tot zover Rev. Van Laar. Rev. Oostendorp voegt hier betreffende Lacombe het volgende aan toe: „Churchlife in Lacombe goes its regular course. All the societies are busy. Plans are that the young people will give a program on April 3 at which Rev. J. Verbrugge will speak.

The Choral Society will give their Easter Cantata in the week before Easter. Nice weather has made it possible to have all church activities go their regular course. Attendance at church has been good.

Of interest to the Immigration Societies will be the fact that at its recent meeting the Burial Society „Draagt elkanders lasten" decided that it did not favor a province wide set-up for such societies, but that each congregation or group of congregations could better take care of this by itself. Several young people have expressed their desire to make profession of faith. Mr. B. Boulogne, formerly Christian School teacher in Holland, has succeeded in securing a letter of authority to teach in Alberta schools, and has been engaged to teach in the Christian School next year. At present he is teaching in a public school near Alix.

KERKELIJKE VERHUIZING

De Christian Reformed Church te Duchess, die tot nu toe in een gehuurde hall te Duchess vergaderde, heeft een kerkgebouw te Brooks aangekocht. Brooks ligt 11 mijl van Duchess. Op de laatstgehouden gemeentevergadering werd besloten, dit kerkgebouw niet te verplaatsen naar Duchess, doch voortaan de samenkomsten te houden te Brooks op de plaats, waar het gebouw nu staat, aangezien Brooks meer een centrum is dan Duchess en meer mogelijkheden biedt inzake de immigratie. De gemeente van Duchess gaat dus verhuizen naar Brooks, en de Duchess Christian Ref. Church zal binnenkort haar naam veranderd zien in Brooks Christian Reformed Church, hetwelk onder andere tot uiting zal komen in de acte van rechtspersoonlijkheid. (incorporation.,

JAARVERGADERING VAN DE CHR. REF. IMMIGRATION SOCIETY TE TABER

Maandag 17 Maart hield de Chr. Ref. Immigration Society van de zo snel groeiende gemeente van Taber in Zuid-Alberta haar jaarvergadering. Uit het jaaroverzicht van de secretaris bleek, dat de vereniging in het afgelopen jaar heel wat tot stand heeft gebracht, vooral inzake begrafenisfonds, vertoning van enige films door Ds. Hoekstra van Lethbridge, waardoor we mochten genieten van de schoonheid van Gods schepping ook in Canada. Het zien van deze films verwekte zoveel enthousiasme, dat aanstonds plannen werden gemaakt om deze zomer als gemeente van Taber een reis te maken naar Waterton Lake, dat zo rijk is aan natuurschoon. Het is een prachtige jaarvergadering geweest voor de talrijke immigranten, die de Gospelhall geheel vulden.

Dick Farenhorst:

Inkomstenbelasting in Canada

LENTETIJD - FISCUSTIJD

Of het met opzet is gedaan is moeilijk uit te maken, doch een feit is, dat de fiscus psychologisch een gunstig tijdstip heeft gekozen om zijn budget op te maken. In de tijd van het jaar, dat mens en natuur opnieuw aan het werk gaan klopt de man aan uw deur om zijn schatting te heffen.

30 April van ieder jaar wil de ontvanger de beurs vol hebben, dat wil zeggen, dat iedere belastingbetaler voor die datum zich van zijn schuld moet hebben gekweten.

In 1917 werd in Canada voor het eerst inkomstenbelasting geheven. Dit was nodig om de kosten van de defensie van de wereldoorlog 1914—1918 te dekken. De wet, waarbij de belasting was geregeld, heette dan ook "Income War Tax Act", welke naam tot 1949 van kracht is gebleven. Nadien heet de wet "Income Tax Act".

Er zijn enige groepen van personen vrij van inkomstenbelasting. Dit zijn in de eerste plaats de oorspronkelijke bewoners van Canada, de Indianen, verder zijn vrijgezellen, wier jaarinkomen lager is dan $1000.— vrij. Is een vrijgezel ouder dan 65 jaar dan ligt de grens op $1500.— per jaar. Gehuwde mannen zijn vrij van inkomstenbelasting zolang hun jaarinkomen lager is dan $2000.—. Gehuwde vrouwen zijn geen belasting verschuldigd indien zij minder dan $250.— per jaar verdienen; ligt haar inkomen hoger, dan wordt de grens van vrijstelling van haar echtgenoot dienovereenkomstig verlaagd.

De fiscus gaat er van uit, dat de Canadezen eerlijke mensen zijn. Men zou dit althans kunnen afleiden uit het feit, dat iedere belastingplichtige zelf moet uitrekenen hoe hoog zijn belasting is. Tegelijk met de inzending van het aangiftebiljet moet een cheque of moneyorder ter grootte van de aanslag aan het dichtsbijzijnde belastingkantoor worden ingezonden.

Er zijn twee aangifteformulieren, nl. "T-1 short" en "T-1 General". "T-1 Short" moet worden gebruikt door de personen wier inkomen bestaat uit loon of salaris, "T-1 General" is veel uitgebreider dan "T-1 Short" en moet worden gebruikt door degenen, die een eigen zaak of bedrijf hebben, inkomen genieten uit beleggingen enz.

Men gaat eerst na wat het inkomen over het afgelopen jaar bruto is geweest. Onder het jaar moet worden verstaan het kalenderjaar, dus van 1 Januari tot 31 December. Na aftrek van de toegestane kortingen berekent men zelf zijn verschuldigde inkomstenbelasting. Het aangifte-formulier geeft duidelijk aan welke belasting voor een bepaald netto-inkomen verschuldigd is.

Behalve het aangifteformulier en de cheque of money-order voor het belastingbedrag, moet tevens aan het belastingkantoor de slip of slips worden ingezonden. Deze slip heet T-4. Iedere werkgever is verplicht aan de werknemer een slip te verstrekken, waarop het loon of salaris van het afgelopen jaar is vermeld, doch tevens de bedragen, die voor loonbelasting van het loon zijn afgehouden. Is iemand bij meer werkgevers in dienst geweest, dan moet hij van iedere werkgever een slip T-4 ontvangen.

Vrijstellingen

Men hoort wel eens vertellen, dat immigranten vrijgesteld zijn van inkomstenbelasting. Dit is maar ten dele waar. De inkomstenbelastingwet is zeer zeker ook op immigranten (New Canadians) van toepassing, zelfs al zijn ze nog geen Canadees burger. Zij kunnen alleen vrijstelling verkrijgen voor dat deel van het jaar, dat zij in Canada zijn. Om dit met een voorbeeld duidelijk te maken: Een vrijgezel, is, zoals gezegd, vrij van inkomstenbelasting, indien zijn inkomen minder dan $1000.— is geweest. Is deze vrijgezel-immigrant dus b.v. op 1 Juli in Canada aangekomen, dan is hij alleen vrij van inkomstenbelasting, indien zijn inkomen niet hoger is geweest dan $500.—. Een gehuwde immigrant, die in dezelfde omstandigheden zou verkeren, is dus alleen belasting verschuldigd, indien hij meer dan $1000.— (de helft van $2000.—) heeft verdiend.

Hoewel het niet doenlijk is alle vrijstellingen en aftrekmogelijkheden in dit korte bestek op te noemen, laten wij enige meest voorkomende volgen:

Voor ieder kind, waarvoor men kinderbijslag (de z.g. "Family Allowance" of "Baby-Bonus") ontvangt, mag men $150.— per jaar van zijn belastbaar inkomen aftrekken. Komen de kinderen niet of nog niet voor de kinderbijslag in aanmerking, b.v. omdat de immigranten nog geen vol jaar in Canada zijn, dan mag men veel meer aftrekken, als regel $400.— per kind. Voorwaarde is, dat het kind of kinderen afhankelijk zijn en de leeftijd van 16 jaar nog niet hebben overschreden.

Medische kosten kunnen eveneens worden afgetrokken, indien zij inderdaad voor medische doeleinden zijn gebruikt. Men mag dus niet aftrekken de premies die men voor een ziekte- of ziekenhuisverzekering betaalt. Immigranten kunnen medische kosten eveneens aftrekken, doch uiteraard alleen indien deze kosten in Canada zijn gemaakt.

Giften aan charitatieve instellingen, dit wil dus zeggen liefdadigheidsinstellingen, mogen eveneens worden afgetrokken van het belastbaar inkomen. Voorwaarde daarvoor is, dat de betreffende liefdadigheidsinstelling, aan welke men zijn gift geeft, als zodanig door de minister is erkend.

Van belang in dit verband is, dat scholen, colleges en universiteiten eveneens onder de charitatieve instellingen worden gerekend. Wij denken hier uiteraard aan onze Chr. Ref. School-societites. Zij voldoen zonder twijfel alle aan de vereiste, dat geen persoonlijke winst uit de instelling wordt gemaakt. De leden dezer societies mogen dus hun donatie aan de society van hun belastbaar inkomen aftrekken, vooropgesteld, dat de betreffende society goedkeuring heeft aangevraagd en verkregen.

Er zijn nog zeer veel Canadezen, die moeilijkheden met de invulling van hun aangifte-biljet hebben. Men behoeft zich dus als immigrant stellig niet te schamen, indien alles niet dadelijk glashelder is.

De meeste lawyers en accountants belasten zich echter met de invulling van de biljetten tegen een zeer redelijke vergoeding. Bovendien staat altijd de weg open om de hulp in te roepen van het naastbijzijnde belastingkantoor, indien de samenstelling van het netto-inkomen ingewikkeld zou zijn.

Net Kerstfeest

„Het is net Kerstfeest" zeiden de bewoners van verschillende dorpjes in New Brunswick en Nova Scotia enige weken geleden. Dat kwam omdat de dorpjes als het ware overstroomd werden met brieven. Half Februari werden Nova Scotia en New Brunswick namelijk geteisterd door hevige sneeuwstormen, waardoor het verkeer volledig lam gelegd werd en ook de post dus de brieven opgaarde tot betere tijden.

Tijdens het isolement gingen de kinderen dikwijls op ski's naar school en de melkboer kwam langs op de beproefde oude sneeuwschoenen. Ook onze field-man Mr. John Vellinga, die met grote plannen naar Nova Scotia getrokken was in het belang van de immigratie, zag zijn werk bijkans onmogelijk gemaakt door de hevige sneeuwval. Mr. Vellinga bracht verscheidene uren door in een ingesneeuwde trein.

Oogst uit de sneeuw

Een farmer in Wainwright, Alta, groef zich in Februari met een sneeuwploeg een weg naar zijn tarweveld, waar de kostbare tarwe diep bedolven onder de sneeuw, nog op oogsten lag te wachten. Het was wel een rare manier van maaien, maar de farmer slaagde er toch in om met z'n combine nog 1400 bushels tarwe onder de sneeuw weg te halen.

Mond- en klauwzeer bedwongen

Volgens de officiele berichten is de monden klauwzeer epidemie, die in Zuid Saskatchewan uitbrak thans bedwongen. Er hebben zich in de afgelopen weken weliswaar enkele nieuwe gevallen voorgedaan, doch deze bevonden zich in het ge-isoleerde gebied. Ook deze dieren zijn onmiddellijk afgeslacht. Alles wijst er op, dat de epidemie volkomen bedwongen is; in andere delen van Canada is nergens 'n geval voorgekomen. Veeprijzen, die aanvankelijk een vrij sterke daling ondergingen, hebben al weer het normale peil bereikt.

Scherpe debatten in het Parlement

Debatten in het Parlement over Canada's buitenlandse politiek hebben in de afgelopen weken scherpe vormen aangenomen. De leider van de C.C.F. bracht critiek uit op Canada's aandeel in de handelingen van de N.A.T.O. en de minister van Buitenlandse Zaken, Pearson, noemde daarop de houding van de C.C.F. een houding, die Rusland in de kaart speelt. De C.C.F.-leider Mr. Coldwell voelde zich hierdoor echter diep beledigd en gebruikte woorden als: laster en besmeuren van iemands goede naam.

Een geschenk met een smaakje

Koningin Juliana, die in April naar Amerika zal reizen, zal bij die gelegenheid aan president Truman een carillon aanbieden als bewijs van dankbaarheid van het Nederlandse volk voor alles wat Amerika gedurende de laatste oorlog en daarna voor Nederland gedaan heeft. Het Amerikaanse blad „Chicago Trubune" had hierover iets gehoord en publiceerde n.a. ervan minder fraaie zaken.

Het blad schreef, dat Koningin Juliana's oproep om bijdragen voor het carillon door het Nederlandse volk met onverschilligheid was begroet. Het blad schreef bittere woorden over zo'n houding van het Nederlandse volk. Maar Minister Kortenhorst heeft in antwoord daarop verklaard, dat het Amerikaanse blad volkomen verkeerd ingelicht is, en dat de bijdragen van het Nederlandse volk in het geschenk aan Amerika zo rijkelijk binnenkomen, dat waarschijnlijk het dubbele van het geraamde bedrag bijeen gebracht zal worden. Het wordt in elk geval een geschenk met een bijsmaakje.

ONZE ORGANISATIE

JOHN VELLINGA

REGERINGSLENINGEN MOGELIJK,

doch waar krijg ik de vereiste een derde?

In ons vorig artikel gaven wij een uitleg van de leningsplannen in de verschillende provincies van ons lad voor 't aankopen van een boerderij en inventaris.

Hieruit bleek dat deze regel geldt: degene die een lening ontvangt moet zelf tenminste een derde bezitten van de totale aankoopsom.

Nu maakt het veel verschil wat men koopt en waar men koopt; doch na wat ik persoonlijk heb onderzocht is het bijna nergens mogelijk om met minder dan $2000 van wal te steken. Hiermee bedoel ik dat het dan in sommige plaatsen mogelijk is om met twee derde lening zichzelf zo te installeren dat er ook een begin is van een veestapel hetwelk met zich mee brengt dat er elke week een zeker inkomen is. Een ieder zal mij toestemmen dat de genoemde som van $2000 dan wel het minimum is.

BELANGEN VOOR DE OPBOUW DER CHR. REF. IMMIGRATION SOCIETIES

Voor een arme immigrant die Canada zonder geld binnenkomt is dit niet maar een bedrag dat om de hoek van de deur ligt. Doch voor velen is $2000 zo veel dat het nog jaren zal duren voordat men dit bezit.

Is er in het geheel geen middel om deze periode te verkorten, zodat de doorsnee immigrant vlugger de gelegenheid krijgt om voor zichzelf te beginnen?

Ook al begint men in de zogenaamde „cash crop areas" te boeren waar zozeer geen vee nodig is, dan staat daar weer tegenover dat men meer en duurdere landbouwwerktuigen nodig heeft. Het maakt dus weinig verschil in welke tak van landbouw men begint of waar dan ook; hier is geen uitweg van dit zelf een derde bezitten. Dit is een groot probleem, want met uitzondering van zulke gezinnen die meer dan een werkkracht bezitten kunnen wij gerust zeggen dat 80 procent van degenen die plannen hebben voor een eigen bedrijf met dit probleem kampen. Daarbij komt dat een menigte jonge mensen die nu met ouders hier arriveren over enkele jaren trouwplannen maken en een eigen gezin opzetten en dat niet alleen, doch ook plannen maken om zelf te boeren. Dit probleem wordt dus hierdoor nog groter.

In het begin van deze emigratie-stroom uit Nederland hebben wij soms gedacht dat het probleem om sponsor-werkgevers te vinden voor onze mensen het grootste probleem was. Doch in vergelijking met de moeilijkheid om zelf een bedrijf te krijgen is dit een probleem van veel kleinere omvang.

Het probleem van plaatsing wordt met de dag beter, omdat wij nu overal groepen hebben die meehelpen; daarbij komt dan nog, dat meer en meer immigranten voor eigen familie tekenen, en ook, dat onze organisatie en de regerings-instanties hoe langer hoe meer thuis raken in dit werk. Dit neemt natuurlijk niet weg dat er maanden zijn dat die moeilijkheid zich voordoet. Doch dit komt hoofdzakelijk omdat bepaalde seizoenen in het jaar ongeschikt zijn om nieuwe immigranten in massa te plaatsen. Wij vertrouwen dat de bevoegde instanties hier meer rekening mee zullen houden, en vooral geen grote gezinnen met veel kleine kinderen midden in de winter zullen oversturen. Hier is wat meer en beter systeeem nodig. Doch het werkelijk grote probleem is dat er zovelen zijn die de nodige cash niet bijeen kunnen krijgen voor de vereiste een derde. En dit probleem is niet alleen een probleem voor de immigranten, doch ook de regering en anderen tobben hier mee. De hele opzet van immigratie vooral voor landbouwers is om de dalende plattelandsbevolking weer op te voeren, om nieuwe districten te ontginnen en in productie te brengen, om de hoeveelheid van bepaalde farm-producten op te voeren tot de hoeveelheid dat invoer vanuit andere landen niet meer nodig is, om tenslotte de basis-industrie van Canada, wat de landbouw nog steeds is, op zulk een peil te brengen dat wij straks met een steigende nog snel groeiende bevolking in ons eigen onderhoud kunnen voorzien. Denk echter niet dat de regering haar vergissing van vroeger gaat herhalen door als het ware mensen geheel en al (vaak tot 95 procent van de kosten) op eigen bedrijf te zetten. Hier is teveel narigheid mee beleefd, omdat met zulk een plan teveel liefhebbers zich voordoen die ongeschikt zijn, anderen die het doen om avontuur omdat het toch niets kost, weer anderen die met enige tegenslag direct hun tenten opbraken en wegtrokken omdat men zelf toch niet verloor. Deze episode van narigheid zal zich niet herhalen, de ervaring heeft diepe sporen achter gelaten. Voor de veiligheid van de schatkist van het land is het dan ook niet geoorloofd dat de leningen hoger dan twee derde zullen zijn van aankoop en inventaris. In een paar woorden gezegd, er bestaat maar een mogelijkheid om de ontbrekende een derde te verkrijgen en dat is: zelf op de voordeligste en vlugste wijze dit geld bij elkaar te brengen.

Credit Unions noodzakelijke hulp

Dus het is ook in dit wondermooie Canada niet mogelijk om geheel en al met andermans geld mooi weer te spelen, een bedrijf op te zetten en geld te maken. Het is dan ook nodig dat het kleine beetje wat wij kunnen sparen zoveel mogelijk rente opbrengt en de mogelijkheid schept dat wij leenwaarde verkrijgen. De Credit Union is daarvoor de beste instelling.

Er zijn drie elementen die vooral uitblinken in de Credit Union over andere financie-ele instellingen en banken. Nummer een is dat men kan rekenen op een rente van 3½ tot 4 procent voor aandelen en spaargelden. Nummer twee is nog belangrijker omdat het inhoudt dat voor elke dollar die men spaart een Credit Union zelf een extra 50 cent kan lenen, dus elke dollar heeft een extra 50 procent leenwaarde. Nummer drie is van nog groter belang, en wel dat zodoende de man met weinig geld kans krijgt om te lenen hetgeen bijna onmogelijk is bij private instellingen of banken tenzij men sterke borgen heeft. Nu dan ook de gelegenheid zich reeds voordoet in enkele provincies en naar wij hopen zich zal uitbreiden naar bijna alle provincies in Canada om leningen te ontvangen, is het in ons aller voordeel en belang dat wij nu, en niet in de verre toe-

komst ons als Nederlanse immigranten er toe zetten om overal onze eigen Credit Unions te organiseren. Tot nu toe zijn er slechts enkele opgericht. Veel te langzaam. Laten wij eens enkele berekeningen maken in hoeverre dit tot ons voordeel zou zijn. Als voorbeeld nemen wij de provincie Ontario. Wij hebben in onze organisatie ongeveer 2200 leden hoofden van gezinnen. Wij zullen aannemen dat elk gezin door elkaar 100 dollar spaart per jaar, wat toch niet te veel is. Als dat niet mogelijk is is eigen bedrijf nog ver weg. Zeg dat er ook 2200 vrijgezellen zijn, hetzij alleenstaande of in gezinsverband. Dat is ook heel sober berekend. Reken deze ook op een spaarbedrag van $100 per jaar. Beleg dit geld nu tegen 4% rente, dan weet u welk een bedrag wij hebben. Voeg hieraan toe dat de Credit Unions dan zelf een overwaarde kunnen lenen van 50%. Wat is dan het totale aanwezige bedrag?

2200 leden x $100	$220.000.—
2200 vrijgezellen x $100	$220.000.—
Rente tegen 4%	$ 17.600.—
Totaal spaargelden en rente	$457.600.—
+ 50% extra leningswaarde	$220.000.—
Totaal bedrag beschikbaar voor leden als leningen	$677.600.—

Dus een totaal bedrag beschikbaar voor leningen aan leden bijna 7/10 van een millioen dollars.

Indien men de leningen stelde niet hoger dan $2000 in ieder geval zou het mogelijk zijn om 338 leningen uit te geven.

Als wij nu nagaan dat er volgens cijfers verleden jaar ongeveer 850 nieuwe gezinnen zich aansloten bij onze organisatie in Ontario betekent dit dat indien dit cijfer in de komende jaren het gemiddelde zal zijn ongeveer 40% na enkele jaren leningen kunnen ontvangen als elk lid $100 jaarlijks belegt. Ik zie al enkelen hun hoofden schudden, en anderen hoor ik zeggen: op papier lijkt het heel mooi, maar ach, die harde werkelijkheid. Nee lezer doe dit nu eens niet, doch wordt bezield van het ideaal dat wij als leden van een organisatie en kerk elkaar kunnen helpen zonder geldelijke opoffering en verlies voor onszelf, dat wij voor en met elkaar beter de mogelijkheid kunnen krijgen om werkelijk als Nederlanders onszelf te vestigen. Hiermee kunnen wij eens tonen wat een sterke organisatie vermag. De verschillende provinciale regeringen gaan hun deel doen in het verstrekken van twee derde in de aankoop van bedrijven, laten wij nu deze schone gelegenheid te baat nemen en als organisatie onze leden in staat stellen om hier zoveel als mogelijk is gebruik van te maken. Laat helpen van een derde ons deel zijn.

Zeg nu eens niet de old timers moeten het geld er brengen en de nieuwe het gebruiken dat is niet zo, een ieder moet mee, old-timers en new-timers, allen er achter. Die spreekt van sparende old-timers en gebruikende new-timers verstaat het geheim van een Credit Union nog niet, en is alleen maar bang dat hij aan het kortste touwtje trekt. Zeg ook niet: ik zal mij zelf wel redden, laat die anderen zich maar druk maken voor deze beweging. Als wij werkelijk willen tonen dat het ons ernst is om elkaar bij te staan, en het ons verblijdt dat ook anderen een bedrijf krijgen en werkelijk zich vestigen dan gaan wij hierin ook mee helpen. Volgens de wetten van Ontario (en ik verwacht ook in andere provincies) dan kunnen wij geen provinciale Credit Union opzetten, doch wel een provinciale Credit Union Bond, en hierdoor is het mogelijk om met elkaar samen te werken.

Mijn conclusie is, dat het geheel op onze eigen weg ligt om plannen te ontwerpen om straks de mogelijkheid te krijgen aan onze leden bij hun eigen geld hun het nodige er bij te lenen, zodat de vestiging van onze mensen met versnelde tred mag voortgaan, en dat niet alleen in de Landbouw doch ook voor andere takken van bedrijf en industrie. Dus in elke afdeling een Credit Union, laat dat onze leus zijn en dan met elkaar een eigen provinciale Credit Union Bond.

Er wordt veel voor ons gedaan van regeringswege, laten wij nu eens tonen dat het welzijn van eigen broeders en zusters onze volle belangstelling heeft en dat niet alleen met woorden doch met de daad jegens elkander bewijzen. Dat is Christelijke Sociale actie in de rechte zin van het woord, en spreekt van de nauwste samenwerking tussen mensen van dezelfde levensopvatting. En dat zonder persoonlijk verlies, zelfs met een zeer goede rente-uitkering. Wat een mogelijkheid!

Doeltreffend en goedkoop

Vele Nederlanders in Canada lezen „Calvinist—Contact". Gebruik daarom deze kolommen voor uw familieberichten, zoals jubileums-, verlovings-, huwelijks-, geboorte- en overlijdens-advertenties en de aankondiging van uw verenigings-vergaderingen. Tevens voor hetgeen u te koop aanbiedt of vraagt en het vragen of aanbieden van personeel.

Kosten slechts 20 cents per regel of gedeelte van regel. Grote letters worden als twee regels beschouwd. Minimum tarief $1.50 per plaatsing

Zend money-order met uw advertentie naar het administratie-adres:

Box 234, Chatham, Ontario

Verloofd:

BINNIE BOUIUS
en
HENK VAN BEEK

30 Maart 1952
R.R. 1, Barrie, Ont.

Ds. en Mrs. S. G. Brondsema geven kennis van de verloving van hun dochter

RUTH E.
van Grand Rapids en Toronto, en
PETER VANMEURS
van Grand Rapids en Granum, Alta.

TORONTO, Ont., 21 Maart 1952

HARM DE VRIES
en
ROELI MOESKER

geven mede namens wederzijdse ouders kennis van hun voorgenomen huwelijk. De kerkelijke inzegening hiervan zal plaats vinden D.V. op Zondag 6 April a.s. om 2 uur in de Christian Reformed Church te Dixie door de Weleerw. Heer Rev. G. Andre

BRAMPTON, R.R. 1
COOKSVILLE, R.R.1
April 1952

Toekomstig adres: Seilingsfarm,
R.R. 3, Elmira, Ont.

Door Gods goedheid werden wij verblijd met de geboorte van ons dochtertje en zusje

MARTHA DETJE

Mr. en Mrs. HAANSTRA
Aafke
Jan

HANNON, 15 Maart 1952

Door Gods goedheid werden we verblijd met de geboorte van een welgeschapen zoon

ENGELBERTUS WILLIAM RUDOLPH

Mr. en Mrs. R. BUITENHUIS

FORT WILLIAM, 8 Maart 1952
523 Empire Ave.

HUISHOUDSTER GEVRAAGD

Mr. P. Bierling vraagt voor zo spoedig mogelijk huishoudster die de gehele verzorging van het gezin op zich kan nemen. Vier kinderen: 18, 17, 9 en 6.

Voor verdere inlichtingen schrijve men naar R.R. 2, Newmarket, Ontario

---

WANTED

For May 1st, or soon as possible thereafter, experienced Dutch couple, or couple with one child, to operate mixed farm six miles from Ottawa, Ontario, on profit sharing basis. Minimum salary guaranteed. Good living accomodation. Apply giving full details, references and qualifications to number JG 657, Calvinist—Contact, Box 234, Chatham, Ontario

---

BIEDT ZICH AAN

Timmerman, 3 jaar ervaring, in bezit van verschillende diploma's o.a. A.B.S. en A.T.S. Leeftijd 20 jaar. Liefst in omgeving van Hamilton.

J. CARTIER,
94 Sanford Ave. N., Hamilton, Ont.

SMART'S HARDWARE
Brockville, Ont., Telef. 4428

Wij roepen u een hartelijk welkom toe in Canada en in onze zaak

In voorraad: bouwbeslag, keuken-gereedschappen, verf, behangsel en kwasten Hetelucht-verwarming en loodgieters
Telef. 3333

KUIKENS

Stevige, gezonde kuikens van regeringsgoedgekeurde broedkippen. Vraagt onze gratis circulaire.

DURANCE HATCHERY
Agent: RUDOLPH DEJONG
R.R. 3, Sarnia, Ontario

Het overal bekende en onmisbare busje

BUISMAN

kunt u ook in Canada kopen!

Indien nog niet verkrijgbaar bij uw winkelier stuur dan $1.25 en u ontvangt franco per post 4 busjes Buisman (inh. 4 oz.) of 1 grote bus (inh. 1 lb.) voor $2.— ontvangt u 2 grote bussen Onze adressen in Canada zijn:

Westelijk deel: Canadian Buisman Co. Ltd, 310 Water St., Vancouver B.C.

Oostelijk deel: Ontario: Jan K. Overweel, 711 Terminal Building, Toronto 1

Quebec: Pope & Irwin Regd., 1100 Craig Street East, Montreal 24

Waar ook ter wereld, bij kofie hoort

BUISMAN

Ook Uw baby in een Hollandse kinderwagen? Vraagt om catalogus en prijs

Pracht modellen

A. DE BOER
484 Russell Hill Rd.,
TORONTO

Prima afwerking

Ook kunnen wij U uit voorraad leveren, de bekende Holl. „AaBee" kinderdekentjes met prachtige figuren er op in kleuren „rose" en „blauw" maat 70 x 85 cm. voor $7.50

Boerderijen

50 acres waarvan 8 acres fruit (appels en perziken), goed huis met basement en furnace, electrisch licht en water, 1 mijl vanaf Highway 7 in Lambton County. Volle prijs bedraagt slechts $7300.—, Hypotheek beschikbaar

—

100 acres farm, lichte kleigrond, goed stenen huis met 4 slaapkamers, barn, gereedschapsloods, electrisch licht en water. Dit is een zeer goede farm voor slechts $12.000.—. Hypotheek beschikbaar.

—

200 acres farm, zeer goed land, stenen huis met 12 kamers, electrisch licht en water, barn, gereedschapsloods. Volle prijs $18.000.—. Deze waardevolle farm is te koop met $4000.— aan contanten.

Schrijf of telefoneer naar:

JAN BOSVELD
BE-EDIGD MAKELAAR
89 Thames St., Chatham, Ontario
Telefoon kantoor: 1100, huis: 5073-W

SPECIALE BOERDERIJEN

100 acres - bij Thamesville, allemaal clay loam land, woning (frame) met 9 vertrekken, barn 50 x 30, en andere gewone farm-gebouwen, 13 acres tarwe gezaaid. $18000.—, $9000.— contant

—

97¾ acres - vlak bij Thamesville, dicht aan Highway 2, alle gebouwen in prima onderhouden staat, woning (brick) met 8 vertrekken, badkamer $22.000.— $7000.— contant

—

200 acres - bij Alvinston en Inwood, allemaal clay loam land, goed suikerbieten land, woning (brick) met 11 vertrekken, gebouwen in uitstekende toestand. $25.000.—. $12.500.— contant

GEOFFREY VAN RAAY
REAL ESTATE

Geld te leen voor onroerende goederen
PARKEERPLAATS BIJ KANTOOR
190 Wellington St. W. — Phone 3037
Res. Phone 2818-2
Chatham, Ontario

Abonnements Formulier

Prijs drie dollar per jaar, bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van $3.00 aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie-adres:
P.O. Box 234, Chatham, Ontario

Naam ....

Post-adres ....

Indien nodig naam van werkgever en adres:

....

....

Abonnements Formulier voor Nederlandse lezers

Naam van persoon in Nederland

....

Adres ....

Naam van persoon die abonnement opgeeft

in Canada ....

Adres ....

Zendt dit formulier met insluiting van 3 dollar naar ons administratie-adres Box 234, Chatham, Ontario, en wij zorgen voor verzending naar Nederland.

Adres Verandering

NIEUW ADRES
(Vermeld steeds uw File Nummer)

Naam ....

....

Indien nodig naam van werkgever en adres:

....

Post-adres ....

TEGENWOORDIG ADRES